את המנחה באשר עשה
יהוה את משה ולשם את
אהרן ומן אהל מועד ובנו המזבח
ויתן שמה מים לרחצה ורחץ
ממנו משה אהרן ובניו את ידיהם
ואת רגליהם בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח
רחצו כאשר צוה יהוה את משה

ויקח את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך שער
החצר ויכל משה את המלאכה

וכסה הענן את אהל מועד וכבוד
יהוה מלא את המשכן ולא יכל
משה לבוא אל אהל מועד כי

שכן עליו הענן וכבוד יהוה
מלא את המשכן ובהעלות
הענן מעל המשכן ובני ישראל

ויקרא אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם
אדם כי יקריב מכם קרבן
ליהוה מן הבהמה מן הבקר
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם
אם עלה קרבנו מן הבקר זכר
תמים יקריבנו אל פתח אהל
מועד יקריב אותו לרצנו לפני
יהוה וסמך ידו על ראש העלה
ונרצה לו לכפר עליו ושחט את
הפר לפני יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את דמו וזרקו
את הדם על המזבח אשר
פתח אהל מועד והפשיט
את העלה ונתח אתה לנתחיה
ונתנו בני אהרן הכהן אש על
המזבח וערכו עצים על האש
אשר על המזבח הדשן
ערכו בני אהרן הכהנים את
הנתחים את הראש והפדר
על העצים אשר על האש
אשר על המזבח הדשן ובריעו
מים יכבס ... והקטיר את

הכל המזבחה עלה אשה
ריח ניחוח ליהוה
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
או מן העזים לעלה זכר
תמים יקריבנו ... אל
המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו
על המזבח סביב ... אל
את ראשו והפדר ... אל
הכהן ארבו על העצים
אשר על האש אשר על המזבח
והכרעים ... אל
... הכהן את הכל
המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחוח ליהוה
ואם מן העוף עלה לפני יהוה
והקריב מן התרים או מן
בני היונה את קרבנו ... אל
המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה
דמו על קיר המזבח והמר
מראתו בנצתה ושלך אותו
אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן ושסע אתו בכנפיו לא
יבדיל ... הכהן
המזבחה ... אשר
... ונבלה
... ... לעולה כפר

ובני ישראל בכל מסעיהם

ויקרב הכהן ... ...
... ...
... ...
... ...

אתה אלהים את המנחה באשר עשה
יהוה את משה: וישם את
הכיר בין אהל מועד ובין המזבח
ויתן שמה מים לרחצה: ורחצו
ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם
ואת רגליהם: בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח
ירחצו באשר צוה יהוה את משה

ויקם את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך
החצר ויכל משה את המלאכה:

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד
יהוה מלא את המשכן: ולא יכל
משה לבוא אל אהל מועד כי

שכן עליו הענן וכבוד יהוה
מלא את המשכן: ובהעלות
הענן מעל המשכן ויסעו בני

ישראל בכל מסעיהם: ואם
לא תעלה הענן ולא יסעו

עד יום העלתו: כי ענן יהוה
על המשכן יומם ואש

תהיה עליו לילה בו לעיני כל

בית ישראל בכל מסעיהם:

צו

הכל הקרב ובחה עלה אשה
ניחוח ליהוה
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו: ושחט אתו על יך
המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב: והקריב את
עלת ראשו ואת פדרו והכהן
הכהן אתם על העצים אשר
על האש אשר על המזבח
ובני אהרן הכהנים ידרו את הדם
מזרק וכרעים ירחץ
והקריב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה:
ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה
והקריב מן התרים או מן
היונה את קרבנו: והקריבו
הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה
דמו על קיר המזבח: והסר
מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן: ושסע אתו בכנפיו לא
יבדיל והקטיר אתו הכהן
המזבחה על העצים אשר על
האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה:

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת
יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה: והביאה אל
בני אהרן הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר הכהן
אזכרתה המזבחה אשה
ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה: וכי
תקריב קרבן מנחה מאפה
סלת חלת מצות בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן:
ואם מנחה על
המחבת קרבנך סלת בלולה
בשמן מצה תהיה: פתות
אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא:
ואם מנחת קרבנך קלי
אביב תקריב אביב קלי
באש גרש
אביב תקריב את מנחת בכוריך
ונתת עליה שמן ושמת עליה
לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן
אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם
מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני
יהוה: וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו
פתח אהל מועד ורקו בני אהרן
מזרקת הדם על המזבח סביב
אשר פתח אהל מועד: והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה

תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ
כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה
קרבן ראשית תקריבו אתם
ליהוה ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא תשבית
מלח ברית אלהיך ממלח
על כל קרבנך תקריב מלח:
ואם תקריב מנחת בכוריים
ליהוה אביב קלוי באש גרש
כרמל תקריב את מנחת בכוריך
ונתת עליה שמן ושמת עליה
לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם
מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני
יהוה: וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחטו פתח
אהל מועד ורקו בני אהרן
מזרקת הדם על המזבח סביב:
והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה את חלבו האליה תמימה
לעמת העצה יסירנה ואת
החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה

ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד
על הכליות יסירנה׃ כאשר
יורם משור זבח השלמים
והקטירם הכהן על המזבח
העלה׃ ואת עור הפר ואת כל
בשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל
הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך
הדשן ישרף׃
ואם כל עדת ישראל ישגו
ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ואשמו׃
וגודע החטאת אשר חטאו
עליה והקהיל העדה פר בן
בקר לחטאת והביאו אתו לפני
אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני
יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה׃ והביא הכהן המשיח
מדם הפר אל אהל מועד׃
וטבל הכהן אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת׃ ומן הדם
על קרנות המזבח אשר לפני
יהוה אשר באהל מועד׃ ואת כל
הדם ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד׃
את כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה׃ ועשה לפר כאשר
עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עליהם הכהן ונסלח
להם׃ והוציא את הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא׃
אשר נשיא יחטא ועשה אחת
מכל מצות יהוה אלהיו אשר
לא תעשינה בשגגה ואשם׃
ונודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא את קרבנו
שעיר עזים זכר תמים׃ וסמך
ידו על ראש השעיר ושחט
אתו במקום אשר ישחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא׃

ואם נפש אחת תחטא בשגגה
מעם הארץ בעשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם׃ או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו׃
שעירת עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר חטא׃ וסמך
את ידו על ראש החטאת
ושחטו את החטאת במקום
העלה׃ ולקח הכהן מדם
באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת כל דמה ישפך אל
יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו׃

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת
נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך
את ידו על ראש החטאת
ושחט אתו לחטאת במקום
אשר ישחטו את העלה׃ ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנות מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כאשר הוסר חלב הכשב
מזבח השלמים והקטיר הכהן
אותם המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו׃
ונפש כי תחטא ושמעה קול
אלה והוא עד או ראה או ידע
אם לוא יגיד ונשא עונו׃ או נפש
אשר תגע בכל דבר טמא או
בנבלת חית טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ
טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם׃
או נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב
לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם
לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה׃ והביא את אשמו

ליהוה׳ ח׳ וקיימה׳ אן נגשה׳ תשבע׳ והיו׳ באשר ש׳ ש׳ יחוה׳ עליכם׳ הוקפה׳ פרשו׳ עיר׳ ו׳ ועשה׳ הרע׳ בעינ׳ עד׳ הע׳ ר׳ ר׳ ר

ואת שתי התרנגלת ואת הגוזל
אשר לו אשר של המקלים
ואת הרוגת על המכר על הגבלות
ומירקנה והקטירם המכהן תמיד
חטאתו לפני אשמו לרעה ויחס
הכהן לפני יי עולם
לדרתיכם בכל מושבותיכם
כל חלב ודם לא תאכלו

ונדבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
נפש כי תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשה
ועשה מאחת
מהנה אם הכהן המשיח
יחטא לאשמת העם והקריב
על חטאתו אשר חטא פר
בן בקר תמים ליהוה לחטאת
והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך
את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה
ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אתו אל אהל
מועד וטבל הכהן את
אצבעו בדם והזה מן הדם
שבע פעמים לפני יהוה
את פני פרכת הקדש
ונתן מן הדם על קרנות מזבח
הקטרת הסמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל
דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל
מועד ואת כל חלבו יסיר ממנו
והקטיר המכהן המזבחה
העלה ואת הפר חטאת
בשרו על ראשו ועל רגליו
וקרבו ופרשו והוציא את כל
הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך
הדשן ישרף
ואם כל עדת ישראל ישגו
ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה בשגגה ואשמו
ונודעה החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל פר בן
בקר לחטאת והביאו אתו לפני
אהל מועד וסמכו זקני העדה

את ידיהם על ראש הפר לפני
יהוה והביא הכהן המשיח
מדם הפר אל אהל מועד
וטבל הכהן אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת ומן הדם
על קרנות המזבח אשר לפני
יהוה אשר באהל מועד ואת כל
הדם ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד
ואת כל חלבו יסיר ממנו והקטיר
המזבחה העשה לפני יהוה
והקטירים הכהן עליו מזבח
העלה ואת שאר הפר ואת כל
בשרו על ראשו ועל רגליו
וקרבו ופרשו והוציא את כל
הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו
כאשר שרף את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא
ואם נשיא יחטא ועשה אחת
מכל מצות יהוה אלהיו אשר
לא תעשינה בשגגה ואשם
אם הודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא ארקבן
שעיר עזים זכר תמים
ידו על ראש השעיר ושחט
אתו במקום אשר ישחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא

ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת דמו ישפך אל
יסוד מזבח העלה ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו
ואם נפש אחת תחטא בשגגה
מעם הארץ בעשתה אחת
מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם אם הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר חטא וסמך
את ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום
העלה ולקח הכהן מדמה
באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת כל דמה ישפך אל
יסוד המזבח ואת כל חלבה
יסיר כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת
נקבה תמימה יביאנה וסמך
את ידו על ראש החטאת
ושחט אתו לחטאת במקום
אשר ישחטו את העלה ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת כל דמה ישפך אל
יסוד מזבח העלה ואת כל חלבו
יסיר כאשר הוסר חלב הכשב
מזבח השלמים והקטיר הכהן
אתם המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו
ונפש כי תחטא ושמעה קול
אלה והוא עד או ראה או ידע
אם לוא יגיד ונשא עונו ונפש
אשר תגע בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ
טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ואשם או מי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
אם נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב
לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה והוה כי יאשם
לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה והביא את אשמו

ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבת או
שעירת עזים לחטאת וכפר
עליו הכהן מחטאתו
ואם לא תגיע ידו די שה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים
או שני בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה והביא
אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול ערפו ולא יבדיל
והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם ימצה
אל יסוד המזבח חטאת הוא
ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו
אשר חטא ונסלח לו ואם
לא תשיג ידו לשתי תרים או
לשני בני יונה והביא את קרבנו
אשר חטא עשירית האיפה
סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבנה
חטאת הוא והביאה אל הכהן
וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו
את אזכרתה והקטיר המזבחה
על אשי יהוה חטאת הוא וכפר
עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה

לכהן במנחה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר נפש
כי תחטא ומעלה מעל ביהוה
וכחש בעמיתו בפקדון או
תשומת יד או בגזל או עשק
את עמיתו׃ או מצא אבידה וכחש
בה ושבע על שקר על אחת
מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהן׃ והיה כי יחטא ואשם
כי יעשה אשר גזל
את הגזלה אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקיד אתו או
את האבדה אשר מצא׃ או מכל
אשר ישבע עליו לשקר ושלם
אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃
ואת אשמו יביא ליהוה אל־פתח
אהל מועד׃ איל תמים מן־הצאן
בערכך לאשם אל הכהן׃ וכפר
הכהן עליו לפני יהוה׃ ונסלח
לו׃ על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה׃ ואם־נפש כי קיא
תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא עשה
ואשם ונשא עונו׃ והביא איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן על
שגגתו אשר שגג והוא לא
ידע ונסלח לו׃ אשם הוא אשם
ודבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש
כי תחטא ומעלה מעל ביהוה
וחטא בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל׃ או עשק
את עמיתו׃ או מצא אבידה וכחש
בה ושבע על שקר׃ על אחת
מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהן׃ והיה כי יחטא ואשם
כי יעשה אשר גזל
הגזלה׃ או עשק אשר עשק׃ או
הפקדון אשר הופקד אתו׃ או
האבדה אשר מצא׃ או מכל
אשר ישבע עליו לשקר׃ ושלם
אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃
ואת אשמו יביא ליהוה׃ איל תמים
מן־הצאן בערכך לאשם׃ אל
הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃
ונסלח לו׃ על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה׃ ויקרא יהוה אל־משה לאמר׃
את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה׃ על
מוקדה על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח תוקד
בו׃ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי
בד ילבש על בשרו והרים את
הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל
המזבח׃ ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
והאש על המזבח תוקד בו לא
תכבה׃ ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר׃ וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים׃
אש תמיד תוקד על המזבח לא
תכבה׃

ואת תורת המנחה הקרב אתה
בני אהרן לפני יהוה אל־פני
המזבח׃ והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת
כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר
הכהן המזבחה׃ ריח ניחח
אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה
יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל
במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלוהו׃ לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אותה מאשי קדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם׃ כל זכר
בבני אהרן יאכלנה חק עולם
לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר
יגע בהם יקדש׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ זה
קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליהוה׃ ביום המשח אתו עשרת
האפה סלת מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בערב׃ על
המחבת בשמן תעשה מרבכת
תביאנה תפתים מנחת פתים
תקריב׃ ריח ניחח ליהוה׃ והכהן
המשיח תחתיו מבניו יעשה
אותה׃ חק עולם ליהוה׃ כליל תקטר
כל מנחת כהן תהיה לא
תאכל׃

וזאת תורת החטאת במקום אשר
תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא
הכהן המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר אהל
מועד׃ כל אשר יגע בבשרה
יקדש׃ ואשר יזה מדמה על
הבגד אשר יזה עליו תכבס
במקום קדש׃ וכלי חרש אשר
תבשל בו ישבר׃ ואם בכלי נחשת
בשלה ומרק ושטף במים׃ כל
זכר בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר
יובא מדמה אל־אהל מועד
לכפר בקדש לא תאכל באש
תשרף׃
וזאת תורת האשם קדש קדשים
הוא׃ במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סביב׃ ואת
כל חלבו יקריב מנו את האליה
ואת החלב המכסה את הקרב׃
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים׃ ואת
היותרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ ויקטיר הכהן המזבחה
אשה ליהוה׃ אשם הוא
כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא
כחטאת באשם תורה אחת
להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה
והכהן המקריב את עלת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן
יהיה׃ וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת
ועל מחבת לכהן המקריב אתה
לו תהיה׃ וכל מנחה בלולה
בשמן וחרבה לכל בני אהרן
תהיה איש כאחיו׃
וזאת תורת זבח השלמים
אשר יקריב ליהוה׃ אם על
תודה יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלות מצות בלולות
בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת דבלת חלת
בלולת בשמן׃ על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על זבח
תודת שלמיו׃ והקריב מהנו
אחד מכל קרבן תרומה ליהוה
לכהן הזרק את דם השלמים לו
יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו
ביום קרבנו יאכל לא יניח
ממנו עד בקר׃ ואם נדר׃ או
נדבה זבח קרבנו׃ ביום הקריבו

את זבחו יאכל וממחרת והנותר
ממנו יאכל׃ והנותר מבשר
הזבח ביום השלישי באש
ישרף׃ ואם האכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא
ירצה המקריב אתו לא יחשב
לו פגול יהיה והנפש האכלת
ממנו עונה תשא׃ והבשר
אשר יגע בכל טמא לא יאכל
באש ישרף׃ והבשר כל טהר
יאכל בשר׃ והנפש אשר
תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
ונפש כי תגע בכל טמא טמאת
אדם או בבהמה טמאה או
בכל שרץ טמא ואכל מבשר
זבח השלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר כל חלב
שור וכשב ועז לא תאכלו׃
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלנו׃
כי כל אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנו אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃

לבהן במנחה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש
כי תחטא מעל ומעלה מעל ביהוה
וכחש בעמיתו בפקדון ׃ או
בשומת יד או בגזל׃ או עשק
את עמיתו׃ או מצא אבידה וכחש
בה ושבע על שקר על אחת
מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהם׃ והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל׃ או
את העשק אשר עשק׃ או את
הפקדון אשר הפקד אתו׃ או
את האבדה אשר מצא׃ או מכל
אשר ישבע עליו לשקר׃ ושלם
אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃
ואת אשמו יביא ליהוה אל־פתח
מן־הצאן בערכך לאשם׃ אל
הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו׳ על אחת ממה אשר
יעשה׳ לאשמה בה׃ ואם־נפש כי קיא
תחטא ועשתה אחת מכל־מצות
יהוה אשר לא תעשינה׳ ולא־ידע
ואשם ונשא עונו׃ והביא איל
תמים מן־הצאן בערכך לאשם
אל־הכהן׃ וכפר עליו הכהן על
שגגתו אשר שגג׃ והוא לא
ידע׃ ונסלח לו׃ אשם הוא אשם
לאשם׃ ליהוה׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ נפש
כי תחטא׃ ומעלה מעל ביהוה
וחטא בעמיתו בפקדון׃ או
בשומת יד׳ או בגזל׃ או עשק
את עמיתו׃ או מצא אבדה׃ וכחש
בה׃ ושבע על־שקר׃ על אחת
מכל־אשר יעשה האדם׃ לחטא
בהן׃ והיה כי־חטא׃ ואשם
והשיב׃ את הגזלה׃ אשר גזל׃ או
את העשק׃ אשר עשק׃ או את
הפקדון׃ אשר הפקד אתו׃ או
את האבדה׃ אשר מצא׃ או מכל
אשר־ישבע עליו לשקר׃ ושלם
אתו׃ בראשו׃ וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו׃ יתננו׃ ביום אשמתו׃
ואת אשמו׃ יביא׃ ליהוה׃ אל־פתח
מן־הצאן׃ בערכך׃ לאשם׃ אל
הכהן׃ וכפר עליו׃ הכהן׃ לפני יהוה׃
ונסלח לו׃ על אחת׃ ממה אשר
יעשה׃ לאשמה בה׃ ׃ קיא
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ צו
את אהרן׃ ואת בניו לאמר׃ זאת
תורת העלה הוא העלה׃ על
מוקדה׃ על המזבח׃ כל הלילה
עד־הבקר׃ ואש המזבח׃ תוקד
בו׃ ולבש הכהן׃ מדו בד׃ ומכנסי
בד׃ ילבש על־בשרו׃ והרים את
הדשן׃ אשר תאכל האש׃ את
העלה׃ על המזבח׃ ושמו אצל
המזבח׃ ופשט׃ את־בגדיו׃ ולבש
בגדים׃ אחרים׃ והוציא׃ את־הדשן
אל־מחוץ׃ למחנה׃ אל־מקום טהור׃
והאש׃ על המזבח׃ תוקד בו׃ לא
תכבה׃ ובער עליה הכהן׃ עצים
בבקר׃ בבקר׃ ערך עליה העלה׃
והקטיר עליה׃ חלבי׃ השלמים׃
אש תמיד תוקד׃ על המזבח׃ לא
תכבה׃
וזאת תורת המנחה׃ הקרב אתה
בני אהרן׃ לפני יהוה׃ אל־פני
המזבח׃ והרים׃ ממנו בקמצו׃
מסלת המנחה׃ ומשמנה׃ ואת
כל־הלבנה׃ אשר על־המנחה׃ והי
והקטיר׃ המזבח׃ ריח׃ ניחח
אזכרתה׃ ליהוה׃ והנותרת׃ ממנה
יאכלו׃ אהרן׃ ובניו׃ מצות תאכל
במקום קדש׃ בחצר׃ אהל מועד
יאכלוה׃ לא תאפה חמץ׃ חלקם
נתתי אתה מאשי׃ קדש קדשים
הוא׃ כחטאת׃ וכאשם׃ כל־זכר
בבני אהרן׃ יאכלנה׃ חק עולם
לדרתיכם׃ מאשי יהוה׃ כל אשר
יגע בהם׃ יקדש׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ זה
קרבן אהרן׃ ובניו׃ אשר יקריבו
ליהוה׃ ביום המשח׃ אתו׃ עשרת
האיפה סלת׃ מנחה׃ תמיד׃ מחציתה
בבקר׃ ומחציתה׃ בערב׃ על
המחבת׃ בשמן׃ תעשה׃ מרבכת
תביאנה׃ תפיני׃ מנחת׃ פתים
תקריב׃ ריח׃ ניחח׃ ליהוה׃ והכהן
המשיח׃ תחתיו׃ מבניו׃ יעשה׃
אתה׃ חק עולם׃ ליהוה׃ כליל תקטר׃
כל־מנחת׃ כהן׃ תהיה׃ לא
תאכל׃

מל׳ ואת אשר חטא מן־הדשן׃ ויקרב׃ ג׳ ויקח׃ ג׳
אל־מקום טהור׃ ה׳ והוציא אל־כל־חוץ׃ אל־מחוץ׃ ויקשט׃ את־בגדיו׃ ולבש׃
ושלם׃ ג׳ אהן׃ בראשו׃ וחמשתיו׃ את־הבגדים׃ ת׳ ערך׃ ודרן׃ שלם׃ לי׳ אלהים׃ ׃ ׃

תמיד׃ ומחציתה׃ בערב׃ ׃ ׃

וכלים לא תאמלו בכל
מושבותיכם לעוף ולבהמה
כל נפש אשר תאכל כלים
הכרתה הנפש ההוא
מעמיה:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר
קמץ ריב את זבח שלמיו
ליהוה וביא את קרבנו ליהוה
מובח שלמיו: ירמון ת ביאעה
את אשי יהוה את החלב
על החזה וביאנו את החזה
להניף אתו תנופה לפני
יהוה והקטיר הכהן - את
החלב המזבחה והיה החזה
לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם: המקריב את דם
השלמים ואת החלב מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין
למנה: כי את חזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי
מאת בני ישראל מזבחי
שלמיהם ואתן אתם לאהרן
הכהן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל: זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי
יהוה ביום הקריב אתם לכהן

ליהוה אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת
בני ישראל חקת עולם לדרתם
המעלה על ראשו וישם על
המעלה אל מול פני מן החר
והיה בגד חקדש באשר צוה
יהוה את משה: ויקח משה
את שמן המשחה וימשח את
המשכן ואת כל אשר
ויקדש אתם: ויז ממנו על המזבח
שבע פעמים וימשח את המזבח
ואת כל כליו ואת הכיר ואת
כנו לקדשם: ויצק משמן
המשחה על ראש אהרן ומשח
אתו לקדשו: ויקרב משה את
בני אהרן ולבשם כתנת ויזן
אתם אבנט ויחבש להם
מגבעת כאשר צוה יהוה
את משה: ויגש את פר החטאת
ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת: וישחט
ויקח משה את הדם ויתן על
קרנות המזבח סביב באצבעו
ויחטא את המזבח ואת יתר הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו: ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת על
את שתי הכליות ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה ואת הבשר

ויתן אל החשן את האורים
ואת התמים: וישם את
בני ישראל חקת עולם לדרתם
זאת המלואים אל מול פני
והוא נזר הקדש כאשר צוה
ויקח משה
את שמן המשחה וימשח את
המשכן ואת כל אשר
עונו את בני ישראל להקריב
את קרבנם ליהוה במדבר
סתומי
וידבר יהוה אל משה לאמר קח
את אהרן ואת בניו ואת
הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני
האילים ואת סל המצות ואת
כל העדה הקהל אל פתח אהל
מועד: ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ותקהל העדה
אל פתח אהל מועד: ויאמר
משה אל העדה זה הדבר
אשר צוה יהוה לעשות:
ויגש משה את אהרן ואת
בניו וירחץ אתם במים: ויתן
עליו את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל
ויתן עליו את האפד
ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד
לו בו: וישם עליו את החשן

88

ואת תורים ואת בשרן ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה: ויקרב את
אל אהל מועד ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל: וישחט
ויזרק משה את הדם על המזבח
סביב: ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת
הנתחים ואת הפדר: ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ
במים ויקטר משה את כל
האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
צוה יהוה את משה: ויקרב את
האיל השני איל המלאים וסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל: וישחטו ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית: ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית: ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב: ואת האלים
ואת הדלה החלב אשר
על הקרב ואת יתרת הכבד אשר
ואת שתי הכליות ואת חלבהן

ואת שוק הימין: ומסל המצות
אשר לפני יהוה לקח חלת
מצה אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד וישם על
החלבים ועל שוק הימין: ויתן
את הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו ויניף אתם תנופה לפני
יהוה: ויקחם משה מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על
העלה מלואים לריח ניחח
אשה הוא ליהוה: ויקח משה
את החזה ויניפהו תנופה לפני
יהוה מאיל המלואים למשה
היה למנה כאשר צוה יהוה
את משה: ויקרב
אל בני ישראל הדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל
וכבש בני שנה תמימים לעלה:
ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם: ויקחו את
אשר צוה משה אל פני אהל
מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את
קרבן העם וכפר בעדם כאשר

89

עוה יהוה ויקרב אחרן אל
המזבח וישחט את עגל החטא
אשר לו׳ ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח ואת החלב ואת הכלית
אשר על הכבד מן הכבד
מן הכליות ואת יתרת הכבד
עוה יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה׃ וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אלו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב׃ ואת
העלה המציאו אלו לנתחיה
ויקטר הראש ויקטר על המזבח׃
ורחץ את הקרב ואת הכרעים
ויקטר על העלה המזבחה׃ ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו
ויטבח כראשון׃ ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט׃ ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת
הבקר׃ וישחטו את השור ואת
האיל זבחי השלמים אשר לעם
ויגישו בני אהרן את הדם
אליו ויזרקהו על המזבח סביב׃

ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה וממכסה הכליות
ויתרת הכבד׃ וישימו את
החלבים על החזות ויקטר
החלבים המזבחה׃ ואת החזות
ואת שוק הימין הניף אהרן
תנופה לפני יהוה כאשר צוה
משה׃ ויהי מלאת ידי אהרן
ועל כל העדה ויקרב אל
פתח אהל מועד׃ ויגשו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות׃ ויקרב אהרן אל המזבח
ויזרק את דם העגל׃ ויגש בני
אהרן אליו את הדם׃ ויטבל
אצבעו מן הדם׃ ויתן על קרנות
המזבח׃ ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח׃ ואת החלב׃ ואת הכליות
ואת שוק הימין הניף אהרן
תנופה לפני יהוה׃ כאשר צוה
משה׃ ויקרב אהרן׃ ואת
בני אהרן׃ ויטבל אהרן
ובניו׃ ידיהם בדם הפר׃ ויזרק
את הדם׃ על המזבח׃ סביב׃
ואת הפר׃ ואת הכרים׃ ואת
העתודים׃ ואת החלב׃ ואת
הכליות׃ ואת יתרת הכבד׃
ואת הכליות׃ ואת הכבד׃
ואת עור הפר׃ ואת בשרו׃
ואת פרשו׃ שרף באש מחוץ
למחנה׃ כאשר צוה יהוה׃ את משה׃
ויקרב׃ את איל העלה׃
ויסמכו אהרן׃ ובניו׃ את ידיהם
על ראש האיל׃ ויזבח׃ ויזרקו
בני אהרן׃ את הדם׃ על המזבח
סביב׃ ואת איל העלה׃ נתחיו
ואת הראש׃ ויקטר׃ העלה׃
והקרב׃ ורחצו׃ במים׃ ויקטר
העלה׃ המזבחה׃ עלה הוא
לריח׃ ניחוח׃ אשה׃ ליהוה׃
ויקרב׃ את׃ איל המלאים׃
אשר לעם׃ ויסמכו׃ אהרן׃
ובניו׃ את ידיהם׃ על ראש
האיל׃ ויזבחהו׃ ויקח׃ משה׃
מדם׃ האיל׃ ויתן׃ על תנוך
אזן אהרן׃ ועל תנוך אזן
בניו׃ הימנית׃ ועל בהן
ידם הימנית׃ ועל בהן רגלם
הימנית׃ ויזרק׃ משה׃
את הדם׃ על המזבח׃ סביב׃
ויקח׃ מן הדם׃ אשר על המזבח
ומן שמן המשחה׃ והזה׃
על אהרן׃ ועל בגדיו׃
ועל בני אהרן׃ ועל בגדי
בניו׃ אתו׃ ויקדש׃
את אהרן׃ ואת בגדיו׃
ואת בניו׃ ואת בגדי בניו׃
אתו׃ ויאמר׃ משה׃ אל אהרן׃
ואל בניו׃ בשלו׃ את הבשר
פתח אהל מועד׃ ושם תאכלו׃
אתו׃ ואת הלחם׃ אשר בסל
המלואים׃ כאשר צויתי׃ לאמר׃
אהרן׃ ובניו׃ יאכלהו׃
ואת׃ אשר נותר׃ בבשר׃
ובלחם׃ באש׃ תשרפו׃
ומפתח׃ אהל מועד׃ לא תצאו׃
שבעת ימים׃ עד יום׃
מלאת׃ ימי מלואיכם׃
כי׃ שבעת׃ ימים׃
ימלא׃ את ידכם׃
כאשר׃ עשה׃ ביום׃
הזה׃ צוה׃ יהוה׃ לעשות׃
לכפר׃ עליכם׃
ומפתח׃ אהל מועד׃ תשבו׃
יומם׃ ולילה׃ שבעת׃
ימים׃ ושמרתם׃ את׃
משמרת׃ יהוה׃ ולא תמותו׃
כי׃ כן׃ צויתי׃
ויהי׃ ביום׃ השמיני׃
קרא׃ משה׃ לאהרן׃
ולבניו׃ ולזקני׃
ישראל׃
ויאמר׃ אל אהרן׃
קח׃ לך׃ עגל בן בקר
לחטאת׃ ואיל לעלה׃
תמימים׃ והקרב׃
לפני׃ יהוה׃
ואל בני ישראל׃ תדבר׃
לאמר׃ קחו׃ שעיר עזים
לחטאת׃ ועגל׃ וכבש׃
בני שנה׃ תמימים׃
לעלה׃ ופר׃ ואיל׃
לזבח שלמים׃
לזבח׃ לפני׃ יהוה׃
ומנחה׃ בלולה׃
בשמן׃ כי׃ היום׃
יהוה׃ נראה׃ אליכם׃
ויקחו׃ את׃ אשר׃
צוה׃ משה׃ אל׃
פני׃ אהל׃ מועד׃
ותקרבו׃ כל׃ העדה׃
ויעמדו׃ לפני׃ יהוה׃
ויצו׃ משה׃ הדבר׃
אשר׃ צוה׃ יהוה׃ לעשות׃
ויקרב׃ אהרן׃ אל׃
המזבח׃ ויזבח׃ את׃
עגל׃ החטאת׃ אשר׃
לו׃ ויקרבו׃ בני׃
אהרן׃ אליו׃ את׃
הדם׃ ויטבל׃
אצבעו׃ בדם׃ ויתן׃
על׃ קרנות׃
המזבח׃ ואת׃
הדם׃ יצק׃ אל׃
יסוד׃ המזבח׃
ואת׃ החלב׃
המקטיר׃ על׃
הכליות׃ ויקטר׃
המזבחה׃ כאשר׃
צוה׃ יהוה׃ את׃
משה׃ ואת׃ הבשר׃
ואת׃ העור׃
שרף׃ באש׃
מחוץ׃ למחנה׃
ויקטר׃ העלה׃
המזבחה׃ כמשפט׃
ויקרב׃ את׃
המנחה׃ ויקמץ׃
ממנה׃ מלא׃
כפו׃ ויקטר׃
המזבחה׃ מלבד׃
עלת׃ הבקר׃
ואת׃ האיל׃
זבח׃ השלמים׃
אשר׃ לעם׃
ויגישו׃ בני׃
אהרן׃ את׃ הדם׃
אליו׃ ויזרקהו׃
על׃ המזבח׃
סביב׃ ואת׃
אליו׃ ויזרקהו׃
ויאמר׃

אל׃ אהרן׃
קרבו׃ שאו׃ את׃ אחיכם׃
מאת׃ פני׃ הקדש׃ אל׃ מחוץ׃ למחנה׃
ויקרבו׃ וישאם׃ בכתנתם׃ אל׃
למחנה׃ כאשר׃ דבר׃ משה׃ ויאמר׃
משה׃ אל׃ אהרן׃ ואל׃ אלעזר׃ ואל׃ איתמר׃
בניו׃ ראשיכם׃ אל׃ תפרעו׃
ובגדיכם׃ לא׃ תפרמו׃ ולא׃ תמותו׃
ועל׃ כל׃ העדה׃ יקצף׃ ואחיכם׃
כל׃ בית׃ ישראל׃ יבכו׃ את׃ השרפה׃
אשר׃ שרף׃ יהוה׃ ומפתח׃ אהל׃
מועד׃ לא׃ תצאו׃ פן׃ תמותו׃ כי׃
שמן׃ משחת׃ יהוה׃ עליכם׃ ויעשו׃
כדבר׃ משה׃
וידבר׃ יהוה׃ אל׃ אהרן׃ לאמר׃
יין׃ ושכר׃ אל׃ תשת׃ אתה׃ ובניך׃
אתך׃ בבאכם׃ אל׃ אהל׃ מועד׃
ולא׃ תמותו׃ חקת׃ עולם׃ לדרתיכם׃
ולהבדיל׃ בין׃ הקדש׃ ובין׃ החל׃
ובין׃ הטמא׃ ובין׃ הטהור׃ ולהורות׃
את׃ בני׃ ישראל׃ את׃ כל׃ החקים׃
אשר׃ דבר׃ יהוה׃ אליהם׃ ביד׃ משה׃
ויאמר׃ משה׃ אל׃ אהרן׃
ואל׃ אלעזר׃ ואל׃ איתמר׃
הנותרים׃ קחו׃ את׃ המנחה׃
הנותרת׃ מאשי׃ יהוה׃ ואכלוה׃
מצות׃ אצל׃ המזבח׃ כי׃ קדש׃
קדשים׃ הוא׃ ואכלתם׃ אתה׃
ובניך׃ ובנתיך׃ אתך׃ כי׃
חקך׃ וחק׃ בניך׃ נתנו׃ מזבחי
שלמי׃ בני׃ ישראל׃ שוק׃ התרומה׃
וחזה׃ התנופה׃ על׃ אשי׃ החלבים׃
יביאו׃ להניף׃ תנופה׃ לפני׃ יהוה׃
והיה׃ לך׃ ולבניך׃ אתך׃ לחק׃ עולם׃
כאשר׃ צוה׃ יהוה׃ ואת׃ שעיר׃
החטאת׃ דרש׃ דרש׃ משה׃
והנה׃ שרוף׃ יוצא׃ על׃ אלעזר׃
ועל׃ איתמר׃ בני׃ אהרן׃ הנותרים׃
לאמר׃ מדוע׃ לא׃ אכלתם׃ את׃
החטאת׃ במקום׃ הקדש׃ כי׃ קדש׃
קדשים׃ הוא׃ ואתה׃ נתן׃ לכם׃
לשאת׃ את׃ עון׃ העדה׃ לכפר׃
עליהם׃ לפני׃ יהוה׃ הן׃ לא׃ הובא׃
את׃ דמה׃ אל׃ הקדש׃ פנימה׃
כצוה׃ האכל׃ אכלו׃ בקדש׃
אשר׃ צויתי׃ וידבר׃ אהרן׃ אל׃
משה׃ הן׃ היום׃ הקריבו׃ את׃
חטאתם׃ ואת׃ עלתם׃ לפני׃
יהוה׃ ותקראנה׃ אתי׃ כאלה׃
והאכל׃ חטאת׃ היום׃ הטיב׃
בעיני׃ יהוה׃ וישמע׃ משה׃
ויטב׃ בעיניו׃
ויאמר׃ יהוה׃ אל׃ אהרן׃

לאמר׃ אל׃ בני׃ ישראל׃ דברו׃
ישראל׃ לאמר׃ זאת׃ החיה׃ אשר׃
תאכלו׃ מכל׃ הבהמה׃ אשר׃ על׃
הארץ׃ כל׃ מפרסת׃ פרסה׃ ושסעת׃
שסע׃ פרסת׃ מעלת׃
גרה׃ בבהמה׃ אתה׃ תאכלו׃ אך׃
את׃ זה׃ לא׃ תאכלו׃ מעלי׃ הגרה׃
ומפרסי׃ הפרסה׃ את׃ הגמל׃
מעלה׃ גרה׃ הוא׃ ופרסה׃ אינו׃
מפריס׃ טמא׃ הוא׃ לכם׃ ואת׃
השפן׃ כי׃ מעלה׃ גרה׃ הוא׃ ופרסה׃
לא׃ יפריס׃ טמא׃ הוא׃ לכם׃ ואת׃
הארנבת׃ כי׃ מעלת׃ גרה׃ הוא׃
ופרסה׃ לא׃ הפריסה׃ טמאה׃
הוא׃ לכם׃ ואת׃ החזיר׃ כי׃ מפריס׃
פרסה׃ הוא׃ ושסע׃ שסע׃ פרסה׃
והוא׃ גרה׃ לא׃ יגר׃ טמא׃ הוא׃
לכם׃ מבשרם׃ לא׃ תאכלו׃ ובנבלתם׃
לא׃ תגעו׃ טמאים׃ הם׃ לכם׃
את׃ זה׃ תאכלו׃ מכל׃
אשר׃ במים׃ כל׃ אשר׃ לו׃ סנפיר׃
וקשקשת׃ בים׃ ובנחלים׃
אותם׃ תאכלו׃ כל׃ אין׃ לו׃
סנפיר׃ וקשקשת׃ בים׃ ובנחלים׃
מכל׃ שרץ׃ המים׃ ומכל׃ נפש׃
החיה׃ אשר׃ במים׃ שקץ׃ הם׃
לכם׃ ושקץ׃ יהיו׃ לכם׃ מבשרם׃
לא׃ תאכלו׃ ונבלתם׃ תשקצו׃
כל׃ אשר׃ אין׃ לו׃ סנפיר׃ וקשקשת׃
במים׃ שקץ׃ הוא׃ לכם׃ ואת׃
אלה׃ תשקצו׃ מן׃ העוף׃ לא׃ יאכלו׃
שקץ׃ הם׃ את׃ הנשר׃ ואת׃ הפרס׃
ואת׃ העזניה׃ ואת׃ הדיה׃ ואת׃
האיה׃ למינה׃ את׃ כל׃ ערב׃ למינו׃
ואת׃ בת׃ היענה׃ ואת׃ התחמס׃
ואת׃ השחף׃ ואת׃ הנץ׃ למינו׃ הנו׃
ואת׃ הכוס׃ ואת׃ השלך׃ ואת׃
הינשוף׃ ואת׃ התנשמת׃ ואת׃
הקאת׃ ואת׃ הרחם׃ ואת׃ החסידה׃
האנפה׃ למינה׃ ואת׃ הדוכיפת׃
ואת׃ העטלף׃ כל׃ שרץ׃ העוף׃
ההולך׃ על׃ ארבע׃ שרץ׃ הוא׃ לכם׃
אך׃ את׃ זה׃ תאכלו׃ מכל׃ שרץ׃ העוף׃
ההולך׃ על׃ ארבע׃ אשר׃ לו׃ כרעים׃
ממעל׃ לרגליו׃ לנתר׃ בהם׃ על׃
הארץ׃ את׃ אלה׃ מהם׃ תאכלו׃
את׃ הארבה׃ למינו׃ ואת׃ הסלעם׃
למינהו׃ ואת׃ החרגל׃ למינהו׃
ואת׃ החגב׃ למינהו׃ וכל׃ שרץ׃
העוף׃ אשר׃ לו׃ ארבע׃ רגלים׃
שקץ׃ הוא׃ לכם׃
תטמאו׃ בכל׃ הנוגע׃ בנבלתם׃
יטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
המנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃
וטמא׃ עד׃ הערב׃ וכל׃
הנוגע׃ בנבלתם׃ יכבס׃ בגדיו׃

ואת החלבים מן השור ומן
האיל והאלה והכליות
ויקרבו וישאלו בכתנתם אל מרחוץ
למחנה באשר דבר משה ואמר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בנו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
אל תפרמו פן תמותו
ועל כל העדה יקצף
כל בית ישראל יבכו את השרפה
אשר שרף יהוה ומפתח אהל
מועד לא תצאו פן תמותו
כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
מדבר משה
וידבר יהוה אל אהרן לאמר
שכר אל תשת אתה ובניך
אתך בבאכם אל אהל מועד
ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם
ולהבדיל בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהור
ולהורות את בני ישראל את כל החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה
וידבר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל איתמר בניו
הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלהו
מצות אצל המזבח כי קדש
קדשים הוא ואכלתם אתה
במקום קדוש כי חקך וחק
בניך הוא מאשי יהוה כי כן
צויתי ושחט את עגל החטאת
אשר לו ויקרב אהרן
המזבח וישחט את עגל החטאת
אשר לו הוא לחטאת
ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח ואת החלב
ואת הכליות
ואת יתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה באשר
צוה יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה וישחט את העלת
ויקריבו בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב ואת
העלה המציאו אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על המזבח
ורחץ את הקרב ואת הכרעים
ויקטר על העלה המזבחה ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו
ויכפרהו כראשון ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת
הבקר וישחט את השור ואת
האיל זבח השלמים אשר לעם
ויריעו בני אהרן את הדם
אליו וזרק על המזבח סביב

ואת הכרעים
ואת הקרבן ואת הבטן
ואת הכבד על הכליות
יסיר
ויקטירו המזבחה
עלה היא אשה ריח ניחוח
ליהוה כאשר צוה יהוה
ויקח אהרן אל בני
אליו ויקרב אל פני אהל מועד
ויתן אל ראשי העזים
ויקרב אל המזבח אשר לחטאת
אשר לו ויסמך אהרן
ידיו על ראשי
ויתודה עליו את כל עונת
בני ישראל ואת כל פשעיהם
לכל חטאתם ונתן אל ראש העז
ושלח ביד איש עתי המדבר
ונשא העז עליו את כל עונתם
אל ארץ גזרה
ושלח את העז במדבר
ובא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בדי הבד אשר לבש
בבאו אל הקדש
ורחץ את בשרו במים
ולבש את בגדיו
ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת
העם
וכפר בעדו ובעד העם
ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה
והשעיר אשר לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה
לכפר עליו
ולשלח אתו לעזאזל
המדבר
ונשא השעיר עליו
את כל עונתם
אל ארץ גזרה
ושלח את השעיר
המדבר
ובא אל אהל מועד
ופשט את בדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש
ורחץ בשר בשרו במים
ולבש בגדיו
ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת
העם
וכפר בעדו ובעד העם
ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה
ומשלח השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו
ורחץ בשרו במים
ואחרי כן יבא אל המחנה
ואת פר החטאת
ואת שעיר החטאת
אשר הובא מדמם לכפר בקדש
יוצא אל חוץ המחנה
ושרפו באש את עורתם
ואת בשרם
ואת פרשם
ושרף באשו
והיה לכם לחקת עולם
בחדש השביעי
בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו
האזרח
ובגר הגר בתוככם
כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו
שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם
וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר יקדש את יד
לכהן תחת אביו
ולבש את בגדי הבד
בגדי הקדש
וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר
והיתה זאת לכם לחקת עולם
לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה
ויעשו כאשר צוה יהוה
את משה
ויאמר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר
איש איש מבית ישראל
אשר יזבח שור או כשב או עז
במחנה
ואשר לא יביאנו אל פתח אהל מועד
לקרב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך
ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו
למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם
אשר הם זבחים
על פני השדה
והעלום ליהוה
אל פתח אהל מועד
אל הכהן
וזבחו זבחים שלמים
ליהוה
וזרק הכהן את הדם
על מזבח יהוה
פתח אהל מועד
והקטיר החלב
לריח ניחוח
ליהוה
ולא יזבחו עוד את זבחיהם
לשעירים
אשר הם זונים אחריהם
חקת עולם
יהיה להם לדרתם
ואל האדם תאמר
איש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם
אשר יעלה עולה
ולא לזבח
ואל פתח אהל מועד
לא הביאו
להקריב אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא
מעמיו
ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד צידה
חיה או עוף
אשר יאכל
ושפך את דמו
וכסהו בעפר
כי נפש כל בשר
הוא דמו בנפשו הוא
ולבני ישראל אמר
דם כל בשר לא תאכלו
כי נפש כל בשר הוא דמו
כל אכליו יאכל
ואיש איש
כי יאכל נבלה
וטרפה
האזרח
ובגר הגר
וכבס בגדיו
ורחץ במים
וטמא עד הערב
ואם לא יכבס
ולא ירחץ
ונשא עונו
ונפש אשר תאכל נבלה
וטרפה
ואם לא יכבס
ולא ירחץ
ונשא עונו
ויאמר יהוה אל משה
לאמר
דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם
אני יהוה אלהיכם
כמעשה ארץ מצרים
אשר יבתם בה
לא תעשו
וכמעשה ארץ כנען
אשר אני מביא אתכם שמה
לא תלכו
ואת משפטי תעשו
ואת חקתי תשמרו
ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקתי
ואת משפטי
אשר יעשה אתם
וחי בהם
אני יהוה
איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה
ערות אביך
וערות אמך
לא תגלה
אמך הוא
לא תגלה ערותה
ערות אשת אביך
לא תגלה
ערותך הוא
ערות אחותך
בת אביך
או בת אמך
מולדת בית
או מולדת חוץ
לא תגלה
ערותם
ערות בת בנך
ובת בתך
לא תגלה
כי ערותך הנה
ערות בת אשתך
מולדת אביך
אחותך הוא
לא תגלה
ערות אחות אביך
שאר אביך הוא
ערות אחות אמך
לא תגלה
כי שאר אמך הוא
ערות אחי אביך
לא תקרב
אל אשתו
דודתך הוא
ערות כלתך
אשת בנך
לא תגלה
ערותה
ערות אשת אחיך
לא תגלה
ערות אחיך הוא
ערות אשה
ובתה
לא תגלה
את בת בנה
ואת בת בתה
לא תגלה
ערותן
שאר הן
זמה הוא
ואשה אל אחתה
לא תקח
לצרר
לגלות ערותה
עליה בחייה
ואל אשת עמיתך
לא תקרב
לזנות בה
ומזרעך לא תתן
להעביר למלך
ולא תחלל
את שם אלהיך
אני יהוה
ואת זכר לא תשכב
תועבה הוא
ובכל בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה
ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה
תבל הוא
אל תטמאו
בכל אלה
כי בכל אלה נטמאו
הגוים
אשר אני משלח מפניכם
ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ
את יושביה
ושמרתם אתם
את חקתי
ואת משפטי
ולא תעשו
מכל התועבות האלה
האזרח
ומן הגר הגר בתוכם
כי את כל התועבות האלה
עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם
ותטמא הארץ
ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה הגוי
אשר לפניכם
כל אשר יעשה מכל
התועבות האלה
ונכרתו הנפשות
העשות מקרב עמם
ושמרתם
את משמרתי
לבלתי עשות
מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם
ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אליהם
קדשים תהיו
כי קדוש אני יהוה אלהיכם
איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתתי תשמרו
אני יהוה אלהיכם
אל תפנו אל האלילים
ואלהי מסכה לא תעשו
לכם
וכי תזבחו זבח שלמים
ליהוה
לרצנכם תזבחוהו
ביום זבחכם יאכל
ומחרת והנותר עד יום השלישי
באש יישרף
ואם אכל יאכל
ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה
ואכליו עונו ישא
כי את קדש יהוה חלל
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה
וכי תקצרו את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך
בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט
ופרט כרמך לא תעולל
ולקט כרמך לא תלקט
לעני ולגר תעזב
אני יהוה אלהיכם
לא תגנבו
ולא תכחשו
ולא תשקרו
איש בעמיתו
ולא תעשקו
לא תלין פעלת שכיר אתך
עד בקר
לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשול
ויראת מאלהיך
אני יהוה
לא תעשו עול במשפט
לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול
בצדק תשפט עמיתך
לא תלך רכיל בעמיך
לא תעמד על דם רעך
אני יהוה
לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא
לא תקם
ולא תטר
את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה
את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאים
שדך לא תזרע כלאים
ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך
ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש
ולא נפדה
ולא חפרה לה
בקרת תהיה
לא יומתו
כי לא חפשה
ואשם הוא
יביא אשמו
ליהוה
אל פתח אהל מועד
איל אשם
וכפר עליו הכהן
באיל האשם
לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא
וסלח לו
מחטאתו אשר חטא
והיה
כי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו
את פריו
שלש שנים יהיה לכם
ערלים לא יאכל
ובשנת הרביעית
יהיה כל פריו
קדש הלולים
ליהוה
ובשנת החמישית
תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם
לא תאכלו על הדם
לא תנחשו
ולא תעונו
לא תקפו פאת ראשכם
ולא תשחית
את פאת זקנך
לנפש לא תתנו בבשרכם
ופתח לא תתנו בכם
אני יהוה
אל תחל את בתך
לזנותה
ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה
את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה
אל תפנו אל האבות
ואל הידעני
אל תבקשו
לטמא בהם
אני יהוה אלהיכם
מפני שיבה תקום
והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך
אני יהוה
וכי יגור אתך גר
בארצכם
לא תונו אתו
כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך
כי גרים הייתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל
ובמשורה
אבן צדק
אפת צדק
יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם
ושמרתם
את כל חקתי
ואת כל משפטי
ועשיתם אותם
אני יהוה
ואל בני ישראל תאמר
איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בישראל
אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת
עם הארץ
יסקלו באבן
אני אתן פני
באיש ההוא
והכרתי אתו
מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך
למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי
ואם העלם יעלימו עם הארץ
מעיני האיש ההוא
מן מזרעו נתנו למלך
לבלתי המיתו אתו
ונתתי פני
באיש ההוא
ובמשפחתו
והכרתי אתו
ואת כל אשר
זנו אחרי מלך
מקרב עמם
ונפש אשר תפנה
אל האבות
ואל הידעני
לזנות אחרי
אל אל
ונתתי פני
בנפש ההוא
והכרתי אתו
מקרב עמו
והתקדשתם
והיה קדשים
כי אני יהוה אלהיכם
ושמרתם
את חקתי
ועשיתם אותם
אני יהוה
מקדשכם
איש איש
כי יקלל
אביו ואמו
מות יומת
אביו ואמו
קלל
דמיו בו
ואיש אשר ינאף
את אשת איש
אשר ינאף
את אשת רעהו
מות יומת
הנאף
ונאפת
ואיש אשר
ישכב
אשת אביו
ערות אביו
גלה
מות יומתו
שניהם
דמיהם בם
ואיש אשר
ישכב
את כלתו
מות יומתו
שניהם
תבל הם
דמיהם בם
ואיש אשר
ישכב
את זכר
משכבי אשה
תועבה עשו
מות יומתו
דמיהם בם
ואיש אשר
יקח
אשה
ואמה
זמה הוא
באש
ישרפו
אתו
ואתם
ולא
בתוככם
ואיש אשר
יתן
שכבת זרע
בבהמה
מות יומת
ובהמה
תהרגו
ואשה
אל בהמה
לרבעה
תבל הוא
דמיהם בם
ואיש אשר
יקח
את אחתו
בת אביו
או בת אמו
וראה
ערותה
והיא תראה
ערותו
חסד הוא
ונכרתו
לעיני
בני עמם
ערות אחותו
גלה
עונו
ואיש אשר
ישכב
את אשת
נדה
וגלה
ערותה
את מקורה
הערה
ואת מקור
דמיה
ונכרתו
שניהם
מקרב
ואת ערות
אחות אמך
לא תגלה
כי את שאר
אמך הערה
עונה
ואיש אשר
ישכב
את דודתו
ערות דודו
גלה
חטאתם
ערירים
ואיש אשר
יקח
את אשת
אחיו
נדה הוא
ערות אחיו
גלה
ערותו
ערירים
ישמרו
ולא
ישאו
חטא
ומת
ואת
ערות
אשת אחיו
לא תגלה
ערות אחיך
הוא
ואיש
ואשה
אל אחותו
בת אביו
או בת אמו
וראה
ערותו
והיא תראה
ערותו
חרפה הוא
ונכרתו
לעיני
בני עמם
ערות אחותו
גלה
עונו
ואיש אשר
ישכב
אל אשה
דותה
וגלה
ערותה
את מקורה
הערה
ואת מקור
דמיה
ונכרתו
שניהם
מקרב
ואת ערות
אחות אמך
ואחות אביך
לא תגלה
כי את שאר
אביך הערה
עונה
ואיש אשר
ישכב
את דודתו
ערות דודו
גלה
חטאתם
ערירים
ואיש אשר
יקח
את אחתו
בת אביו
או בת אמו
חסד הוא
ונכרתו
לעיני
בני עמם
ערות אחותו
גלה
עונו
ערות אשת
דודו
גלה
חרפת
דודו
הם
ערירים
ישאו
חטא
ומת
ואת
ערות
אשת אחיו
לא תגלה
ערות אחיך
הוא
ואת כל
חקתי
ואת כל
משפטי
תשמרו
ועשיתם
אותם
ולא
תקיא
אתכם
הארץ
אשר
אני מביא
אתכם
שמה
לשבת
בה
ולא
תלכו
בחקת
הגוי
אשר
אני
משלח
מפניכם
כי
את כל
אלה
עשו
ואקץ
בם
ואמר
אליכם
אתם
ירשתם
את אדמתם
ואני
אתן
אתה
לרשתה
ארץ
זבת
חלב
ודבש
אני
יהוה
אלהיכם
אשר
הבדלתי
אתכם
מן
העמים
והבדלתם
מן
הבהמה
הטהרה
אשר
אני
מבדיל
לכם
מן
הטמאה
ומן
העוף
הטהר
אשר
אני
מבדיל
לכם
מן
הטמא
ומן
העוף
אשר
אני
מבדיל
לכם
מן
הטמא
לי
תהיו
כי
קדוש
אני
יהוה
ואבדיל
אתכם
מן
העמים
להיות
לי
ואיש
כי
יהיה
בו
נגע
עור
בשרו
ונגע
צרעת
הוא
והובא
אל
אהרן
הכהן
או
אל
אחד
מבניו
הכהנים
ונגע
הנגע
בעור
בשרו
ושער
בנגע
הפך
לבן
ומראה
הנגע
עמק
מעור
בשרו
נגע
צרעת
הוא
וראהו
הכהן
וטמא
אתו
ואם
בהרת
לבנה
היא
בעור
בשרו
ועמק
אין
מראה
מן
העור
ושערה
לא
הפך
לבן
והסגיר
הכהן
את
הנגע
שבעת
ימים
וראהו
הכהן
ביום
השביעי
והנה
עמד
הנגע
בעיניו
לא
פשה
הנגע
בעור
והסגיר
הכהן
שבעת
ימים
שנית
וראהו
הכהן
ביום
השביעי
שנית
והנה
כהה
הנגע
ולא
פשה
הנגע
בעור
וטהרו
הכהן
מספחת
הוא
וכבס
בגדיו
וטהר
ואם
פשה
תפשה
המספחת
בעור
אחרי
הראות
אתו
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
פשתה
המספחת
בעור
וטמאו
הכהן
נגע
צרעת
הוא
ואם
שב
שבה
הבהרת
הלבנה
בעור
כולו
הפך
לבן
וטהר
הנגע
ביום
אשר
יראה
בו
אדם
חי
בו
יטמא
כי
נגע
צרעת
הוא
ובראות
הכהן
את
בשר
החי
יטמא
בראות
הכהן
בשר
חי
יטמא
הוא
נגע
צרעת
הוא
ואם
שב
ופך
הבשר
החי
לבן
כולו
הוא
טהור
ובראות
הכהן
בשר
חי
בו
יטמא
בשר
חי
כי
טמא
הוא
ובראות
הכהן
את
הנגע
והסגיר
הכהן
את
הנגע
שבעת
ימים
ראהו
הכהן
ביום
השביעי
והנה
עמד
הנגע
לנגדו
לא
פשה
הנגע
בעור
והסגיר
הכהן
שבעת
ימים
שנית
ראהו
הכהן
ביום
השביעי
שנית
והנה
כהה
הנגע
ולא
פשה
הנגע
בעור
וכבס
בגדיו
וטהר
הוא
נגע
נתק
הוא
נגע
הצרעת
בראש
או
בזקן
ובראות
הכהן
את
נגע
הנתק
והנה
מראהו
עמק
מעור
בשרו
ושער
צהב
דק
בו
וטמאו
הכהן
נתק
הוא
צרעת
הראש
או
הזקן
ואיש
כי
יהיה
בו
נגע
צרעת
והובא
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
שאת
לבנה
הוא
הפך
שער
לבן
ומראה
בשר
חי
בשאת
נלבנת
הוא
צרעת
עתקת
הוא
בעור
בשרו
וטמאו
הכהן
לא
יסגירנו
כי
טמא
הוא
ואם
פרח
תפרח
הצרעת
בעור
וכסתה
הצרעת
את
כל
עור
הנגע
מראשו
ועד
רגליו
לכל
מראה
עיני
הכהן
וראה
הכהן
והנה
כסתה
הצרעת
את
כל
בשרו
וטהר
את
הנגע
כי
הפך
כולו
לבן
טהר
הוא
וביום
הראות
בו
בשר
חי
יטמא
בראות
הכהן
את
בשר
החי
וטמא
הוא
כי
בשר
חי
טמא
הוא
צרעת
הוא
ואם
שב
ופרח
הבשר
הלבן
ובא
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
נהפך
הנגע
לבן
וטהר
הכהן
את
הנגע
ובשר
כי
יהיה
בו
ונרפא
והיה
במקום
שאת
הבהרת
לבנה
הוא
מכת
בשר
הוא
צרובת
הוא
וראה
הכהן
והנה
שער
לבן
בבהרת
ומראה
שפל
מעור
הבשר
הוא
נגע
צרעת
הוא
בצרבת
הפך
וראה
הכהן
והנה
אין
בו
שער
לבן
ושפל
אינו
מעור
הבשר
והוא
כהה
והסגיר
הכהן
שבעת
ימים
ראהו
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
תפשה
בעור
וטמאו
הכהן
נגע
הוא
ואם
תעמד
תחתיה
לא
פשתה
הבהרת
הלבנה
בעור
הוא
מכת
הצרבת
וטהרו
הכהן
כי
הוא
צרבת
הוא
ובשר
כי
יהיה
בו
ונרפא
והיה
במקום
המכוה
שאת
לבנה
או
בהרת
לבנה
אדמדמת
ונראה
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
מראה
עמק
מעור
בשרו
שער
הפך
לבן
וטמאו
הכהן
נגע
צרעת
הוא
בנתקה
הפך
וגם
בבהרת
לבנה
אין
בה
שער
לבן
ושפל
אינו
מעור
הבשר
כהה
הוא
והסגיר
הכהן
שבעת
ימים
ראהו
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
תפשה
בעור
וטמאו
הכהן
נגע
הוא
ואם
תעמד
תחתיה
לא
פשתה
הבהרת
כהה
הוא
מכת
הנתק
הוא
וטהרו
הכהן
ואיש
כי
יהיה
בו
נגע
צרעת
והובא
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
שאת
לבנה
בעור
הבשר
הוא
הפך
שער
לבן
ומראה
בשר
חי
בשאת
נלבנת
הוא
צרעת
עתקת
הוא
בעור
בשרו
וטמאו
הכהן
לא
יסגירנו
כי
טמא
הוא
ואם
פרח
תפרח
הצרעת
בעור
וכסתה
הצרעת
את
כל
עור
הנגע
מראשו
ועד
רגליו
לכל
מראה
עיני
הכהן
וראה
הכהן
והנה
כסתה
הצרעת
את
כל
בשרו
וטהר
הוא
נגע
הוא
הפך
כולו
לבן
טהר
הוא
וביום
הראות
בו
בשר
חי
יטמא
בראות
הכהן
את
בשר
החי
וטמא
הוא
כי
בשר
חי
טמא
הוא
צרעת
הוא
ואם
שב
ופך
הבשר
הלבן
ובא
אל
הכהן
וראה
הכהן
והנה
נהפך
הנגע
לבן
וטהר
הכהן
את
הנגע
ובשר
כי
יהיה
בו
ונרפא
והיה
במקום
שאת
לבנה
הוא
מכת
בשר
הוא
צרובת
הוא
וראה
הכהן
והנה
שער
לבן
בבהרת
ומראה
שפל
מעור
הבשר
הוא
נגע
צרעת
הוא
בצרבת
הפך
וראה
הכהן
והנה
אין
בו
שער
לבן
ושפל
אינו
מעור
הבשר
והוא
כהה
והסגיר
הכהן
שבעת
ימים
ראהו
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
תפשה
בעור
וטמאו
הכהן
נגע
הוא
ואם
תעמד
תחתיה
לא
פשתה
הבהרת
כהה
הוא
מכת
הצרבת
וטהרו
הכהן
כי
הוא
צרבת
הוא
ואיש
או
אשה
כי
יהיה
בו
נגע
בראש
או
בזקן
ובראות
הכהן
את
הנגע
והנה
מראהו
עמק
מעור
בשרו
ושער
בו
צהב
דק
וטמאו
הכהן
נתק
הוא
צרעת
הראש
או
הזקן
ואיש
כי
יהיה
בו
נגע
נתק
והסגיר
הכהן
את
הנגע
נתק
שבעת
ימים
ראה
הכהן
ביום
השביעי
את
הנגע
והנה
לא
פשה
הנתק
ואין
בו
שער
צהב
ומראה
הנתק
אינו
עמק
מעור
בשרו
והתגלח
והנתק
לא
יגלח
והסגיר
הכהן
את
הנתק
שבעת
ימים
שנית
ראה
הכהן
ביום
השביעי
את
הנתק
והנה
לא
פשה
הנתק
מעור
הבשר
ומראהו
אינו
עמק
מעור
בשרו
וכבס
בגדיו
וטהר
הוא
ואם
פשה
תפשה
הנתק
בעור
אחרי
טהרתו
ובראות
הכהן
את
הנתק
והנה
פשה
הנתק
בעור
לא
יבקר
הכהן
לשער
הצהב
כי
טמא
הוא
ואם
עמד
בעינו
הנתק
ושער
שחר
צמח
בו
נרפא
הנתק
טהר
הוא
וטהרו
הכהן
ואיש
כי
יהיה
בו
נגף
בעור
בשרו
בעור
בשרו
בהרת
בהרות
לבנות
ובראות
הכהן
והנה
בעור
בשרו
בהרות
לבנות
הן
בהרת
לבן
פרחת
הוא
בעור
בשרו
טהר
הוא
ואיש
כי
יתמרט
שערו
מראשו
הוא
קרח
הוא
טהר
הוא
ואם
מן
פני
הראשו
יקרח
פאתו
הוא
גבח
הוא
טהר
הוא
וכי
יהיה
בקרחת
או
בגבחת
נגע
לבן
אדם
הוא
טהור
הוא
ובראות
הכהן
אתו
והנה
שאת
הנגע
לבנה
אדמדמת
בקרחתו
או
בגבחתו
צרעת
פרחת
הוא
בקרחתו
או
בגבחתו
הוא
אדם
הוא
טמא
הוא
טמא
יטמאנו
הכהן
בראשו
נגעו
היה
הצרוע
אשר
בו
הנגע
בגדיו
יהיו
פרומים
וראשו
יהיה
פרוע
ועל
שפם
יעטה
וטמא
טמא
יקרא
כל
הימים
אשר
הנגע
בו
יטמא
טמא
הוא
בדד
ישב
מחוץ
למחנה
מושבו
וכל
בגד
אשר
בו
הנגע
צרעת
בבגד
הצמר
או
בבגד
הפשתים
ואם
בשתי
ובערב
פשתים
ומצמר
ומעור
כל
מלאכת
עור
אם
פשה
הנגע
בבגד
הצמר
בשתי
ובערב
פשתים
ומעור
בכל
מלאכת
עור
נגע
הוא
ונראה
הנגע
אל
הכהן
וראה
הכהן
את
הנגע
והסגיר
את
הנגע
שבעת
ימים
וראה
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
הנגע
בבגד
בשתי
ובערב
בצמר
ובפשתים
בעור
לכל
אשר
יעשה
עור
הנגע
נגע
מאכל
הוא
בכל
אשר
יגע
בו
הבגד
אשר
בו
הנגע
יהיה
בו
הנגע
צרעת
הוא
באש
תשרף
את
הבגד
בשתי
ובערב
בצמר
ובפשתים
בעור
בכל
מלאכת
עור
אשר
יכבס
וסר
מן
הבגד
מן
הבשר
ומן
העור
ומן
השתי
ומן
הערב
עוד
יראה
בבגד
הנגע
פרחת
הוא
באש
תשרף
אשר
בו
הנגע
כי
פרחת
הוא
וכבס
הבגד
אשר
יראה
בו
הנגע
אחרי
הכבס
את
הנגע
והנה
לא
הפך
הנגע
את
עינו
ונגע
לא
פשה
הוא
טמא
הוא
באש
תשרפנו
פחתת
הוא
בקרחתו
הוא
בגבחתו
הוא
ואם
ראה
הכהן
והנה
הבהרת
אדמדמת
בקרחתו
או
בגבחתו
צרעת
הוא
פרחת
בקרחתו
הוא
בגבחתו
הוא
ואם
ראה
הכהן
והנה
שאת
הנגע
לבנה
אדמדמת
בקרחתו
או
בגבחתו
כמראה
צרעת
עור
הבשר
פרחה
בקרחתו
הוא
בגבחתו
הוא
אדם
הוא
מצרע
הוא
טמא
הוא
טמא
יטמאנו
הכהן
בראשו
נגעו
היה
הצרוע
אשר
בו
הנגע
בגדיו
יהיו
פרומים
וראשו
יהיה
פרוע
ועל
שפם
יעטה
וטמא
טמא
יקרא
כל
הימים
אשר
הנגע
בו
יטמא
טמא
הוא
בדד
ישב
מחוץ
למחנה
מושבו
וכל
בגד
אשר
בו
הנגע
צרעת
בבגד
הצמר
או
בבגד
הפשתים
ואם
בשתי
ובערב
פשתים
ומצמר
ומעור
כל
מלאכת
עור
אם
פשה
הנגע
בבגד
הצמר
בשתי
ובערב
פשתים
ומעור
בכל
מלאכת
עור
נגע
הוא
ונראה
הנגע
אל
הכהן
וראה
הכהן
את
הנגע
והסגיר
את
הנגע
שבעת
ימים
וראה
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
הנגע
בבגד
בשתי
ובערב
בצמר
ובפשתים
בעור
לכל
אשר
יעשה
עור
הנגע
נגע
מאכל
הוא
באש
תשרף
אשר
בו
הנגע
כי
פרחת
הוא
וכבס
הבגד
אשר
יראה
בו
הנגע
אחרי
הכבס
את
הנגע
והנה
לא
הפך
הנגע
את
עינו
ונגע
לא
פשה
הוא
טמא
הוא
באש
תשרפנו
פחתת
הוא
בקרחתו
הוא
בגבחתו
הוא
ואם
ראה
הכהן
והנה
כהה
הנגע
אחרי
הכבס
אתו
ובערב
פשתים
ומצמר
ומעור
כל
מלאכת
עור
אם
פשה
הנגע
בבגד
הצמר
בשתי
ובערב
פשתים
ומעור
בכל
מלאכת
עור
נגע
הוא
ונראה
הנגע
אל
הכהן
וראה
הכהן
את
הנגע
והסגיר
את
הנגע
שבעת
ימים
וראה
הכהן
ביום
השביעי
אם
פשה
הנגע
בבגד
בשתי
ובערב
בצמר
ובפשתים
בעור
לכל
אשר
יעשה
עור
הנגע
נגע
מאכל
הוא
באש
תשרף
אשר
בו
הנגע
כי
פרחת
הוא
וכבס
הבגד
אשר
יראה
בו
הנגע
אחרי
הכבס
אתו

אינה שסעת גריד אינה
מעלה טמאים הם לכם כל
הנגע בראה ישמא ובא הנגע
על המן בכל החוה הרבת
על ארבע טמאים הם לכם
כל הנגע בגבלתם יטמא עד
העיב והנשא את גבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם: וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ
על הארץ החלד והעכבר
והעב למינהו והאנקה והסאה
והלטאה והחמכן והתנשמת
אלה הטמאים לכם בכל השרץ
כל הנגע בהם במותם
יטמא עד הערב: וכל אשר
יפל עליו מהם במותם יטמא
מכל כלי עץ או בגד או עור
או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא
וטמא עד הערב וטהר: וכל
כלי חרש אשר יפל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא
ואתו תשברו: מכל האכל
אשר יאכל אשר יבא עליו מים
יטמא וכל משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא: וכל אשר
יפל עליו מנבלתם יטמא עד

ובירוס יתן טמאתם הם
לאלהים והיתם קדושים
קדושים אני: זאת תורה הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים וכל נפש השרצת על
הארץ: להבדיל בין הטמא
לבין הטהר ובין החיה אשר תאכל
ובין החיה אשר לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר
אל בני ישראל לאמר אמר
מי תורע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת
תטמא: וביום השמיני ימול
בשר ערלתו: ושלשים יום
ושלשת ימים תשב בדמיה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה
ואם נקבה תלד וטמאה שבעת
ימים כנדתה ושלשים יום ושלשת
ימים תשב על דמיה טהרה
בדמלאת ימי טהרה לבן
תביא כבש בן שנתו לעלה
ובן יונה או תור לחטאת
אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריב
לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
מקור דמיה זאת תורת היולדת
לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא
ידה די שה ולקחה שתי תרים

בשר ושתי בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אדם כי יהיה בעור בשרו
שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים: וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת הוא וראהו
הכהן וטמא אתו: ואם בהרת
לבנה הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור ושערו
לא הפך לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים: וראה הכהן
ביום השביעי והנה הנגע עמד
בעינו לא פשה הנגע בעור
החי טמא הוא צרעת הוא
והסגירו הכהן שבעת ימים
שנות: וראה הכהן אתו ביום
השביעי שנית והנה כהה הנגע
לא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וטהר: ואם פשה תפשה המ
ספחת בעור אחרי הראות
אל הכהן לטהרתו ונראה שנית
אל הכהן: וראה הכהן והנה
פשתה המספחת בעור וטמאו
הכהן צרעת הוא
נגע צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור ושערה
הפך לבן ומחית בשר
חי בשאת צרעת נושנת הוא
בעור בשרו וטמאו הכהן לא
יסגרנו כי טמא הוא: ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו לכל
מראה עיני הכהן: וראה הכהן
והנה כסתה הצרעת את כל
בשרו וטהר את הנגע כלו הפך
לבן טהור הוא: וביום הראות בו
בשר חי יטמא: וראה הכהן
את הבשר החי וטמאו הבשר
החי טמא הוא צרעת הוא
או כי ישוב הבשר החי והפך
ללבן ובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע טהור הוא

ובשר כי יהיה ברעו שרוי
ונרפא: והיה במקום השחין
שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
ונראה אל הכהן

וראה הכהן והנה מראה שלמן
השער ושערה הפך לבן וטהר אותו
הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פרחה: ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה איננה
מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים: ואם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו
נגע הוא: ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה ערבת השחין
הוא וטהרו הכהן: או
בשר כי יהיה בערו מכות אש
והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה: וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק מן העור
צרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא: ואם
יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור
והוא כהה והסגירו הכהן שבעת
ימים: וראה הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע צרעת הוא
ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה
בעור והוא כהה שאת המכוה
הוא וטהרו הכהן כי צרבת
המכוה הוא: ואיש או אשה

אינגה שסעת נגרה אינגה
מעלה טמאים הם לכם כל
הנגע בהם יטמא וכי חגלה
על כמין בכל החיה ה הלכת
על ארבע טמאים הם לכם
כל הנגע בנבלתם יטמא עד
הערב והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים הם לכם: וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ
על הארץ החלד והעכבר
והצב למינהו והאנקה והטאח
והלטאה והחומט והתנשמת:
אלה הטמאים לכם בכל הש
השרץ כל הנגע בהם במותם
יטמא עד הערב: וכל אשר
יפל עליו מהם במותם יטמא
מכל כלי עץ או בגד או עור
או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא
וטמא עד הערב וטהר: וכל
כלי חרש אשר יפל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא
ואתו תשברו: מכל האכל
אשר יאכל אשר יבוא עליו מים
יטמא וכל משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא: וכל אשר
יפל מנבלתם עליו יטמא תנור

ובמרים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם: אך מעין
ובור מקוה מים יהיה טהור
ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל
מנבלתם על כל זרע זרוע
אשר יזרע טהור הוא: וכי
יתן מים על זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם: וכי
ימות מן הבהמה אשר הוא
לכם לאכלה הנגע בנבלתה
יטמא עד הערב: והאכל מן
מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד הערב: והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
וכל השרץ השרץ על הארץ
שקץ הוא לא יאכל: כל הולך
על גחון וכל הולך על ארבע עד
כל מרבה רגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ לא תאכלו אתם
כי שקץ הם: אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם
כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם
והיותם קדשים כי קדוש אני
ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על הארץ
כי אני יהוה המעלה אתכם
מארץ מצרים להיות לכם

לאלהים והיותם קדשים
קדושים אני: זאת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים וכל הנפש השרצת על
הארץ: להבדיל בין הטמא
הטהר: ובין החיה אשר תאכל
ובין החיה אשר לא תאכל:
וידבר יהוה אל משה לאמר
אל בני ישראל לאמר
כי תזריע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת
תטמא: וביום השמיני
בשר ערלתו: ושלשים
ושלשת ימים תשב בדמי
בכל קדש לא תגע
לא תבא אל מקדש עד
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
בנדתה ושישים יום
כימים תשב על דמי
ובמלאת ימי טהרה
תביא כבש בן שנתו
בן אני יהוה אלהיכם והתקדשתם
אל מועד אל הכהן
לפני יהוה וכפר עליה
מזיבה ואת תורת
זכר או לנקבה: ואם לא
ידה די שה ולקחה שתי

ובשלמה המספחת בעור
הכהן צרעת הוא
נגע צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן ומחות בשר
חי בשאת צרעת נושנת הוא
בעור בשרו וטמאו הכהן לא
יסגרנו כי טמא הוא: ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו לכל
מראה עיני הכהן: וראה הכהן
והנה כסתה הצרעת את כל
בשרו וטהר את הנגע מלו נהפך
לבן טהור הוא: וביום הראות בו
בשר חי יטמא: וראה הכהן
את הבשר החי וטמאו הבשר
החי טמא הוא צרעת הוא
אן כי ישוב הבשר הי והפך
ללבן ובא אל הכהן: וראהו הכהן
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע טהור הוא

ובשר כי יהיה בו
ונרפא: והיה במקום השחין
שאת לבנה או בהרת לבנה
ונראה אל הכהן

ורא הכהן והנה מראה שפלים
ה שור ושערה הפך לבן וטמא
ר הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פרחה: ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה אינה
מן העור והיא בהה והסגיר
הכהן שבעת ימים: ואם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו
נגע הוא: ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה ערבת השחין
הוא וטהרו הכהן: או
בשר כי יהיה בערו מכות אש
והיתה מחות חמכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה: וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק מן העור
צרעת הוא במכות פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא: ואם
יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה אינה מן העור
והוא בהה והסגירו הכהן שבעת
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע צרעת הוא: ואם
תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה
בעור והוא כהה שאת הכהן כי עור
הוא וטהרו הכהן כי עור הוא
הטביה הוא: ואיש או אשה

ורואה הכהן והנה בהרת לבנה
בשרו הפך לבן ונראה מראה
נגע צרעת הוא ונראה אל הכהן
וטמא אתו הכהן כי נגע צרעת הוא
ואיש כי יהיה בו נגע צרעת
והובא אל הכהן: ונראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור בשרו
ושער בשאת הפך לבן ומראה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת
הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
ועמק אינה מראה מעור הבשר
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים: וראהו
הכהן ביום השביעי והנה עמד
הנגע בעיניו לא פשה הנגע
בעור הסגיר הכהן שבעת ימים
שנית: וראהו הכהן ביום השביעי
שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהר הכהן אתו
מספחת הוא: וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראות אל הכהן לטהרתו
ונראה אל הכהן: וראה הכהן
והנה פשתה המספחת בעור
וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:
ואם כהה הנגע והנה לא פשה
בעור הנגע וטהר הכהן אתו
ספחת הוא וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראות אל הכהן לטהרתו
ונראה אל הכהן: וראה הכהן
והנה פשתה המספחת בעור
וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:
ואיש כי יהיה בו נגע צרעת
והובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור בשרו
ושער בשאת הפך לבן ומראה
בשר חי בשאת: צרעת נושנת
הוא בעור בשרו וטמא הוא כומא
לא יסגרנו כי טמא הוא:
או כי יפרח הצרעת פרוח
בעור ותכסה הצרעת את כל
עור הנגע מראשו ועד רגליו
לכל מראה עיני הכהן:
ונראה הכהן והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו וטהר את הנגע
כולו הפך לבן הוא טהור:
ובום הראות בו בשר חי
יטמא: ראה הכהן את הבשר
החי וטמא הוא הבשר טמא
הוא צרעת: או כי ישוב הבשר
החי ונהפך לבן ובא אל הכהן
וראה הכהן: והנה נהפך הנגע
לבן וטהר הכהן את הנגע
טהור הוא: ובשר כי יהיה בו
בעורו שחין ונרפא: והיה
במקום השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה אדמדמת
וראה הכהן: והנה מראה עמק
מראה עמק בעור בשרו
נגע צרעת הוא בשחין פרחה
הוא: ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה
אינה מעור הבשר והיא כהה
והסגיר הכהן שבעת ימים:
וראה הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור
וטמא אתו הכהן נגע הוא:
ואם עמדה תחתיה לא פשתה
הבהרת הוא צרבת השחין
וטהר הכהן אתו כי צרבת
הוא: ובשר כי יצא בו בעורו
אש והיתה מחיה הנגע
בהרת לבנה אדמדמת
או לבנה: וראה הכהן
והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק
מראה עמק בעור בשרו
נגע צרעת הוא בבהרת
פרחה וטמא אתו כי נגע הוא:
ואם יראנה הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן ושפלה
אינה מן העור והיא כהה
והסגיר הכהן שבעת ימים:
וראה הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור
וטמא אתו הכהן נגע הוא:
ואם תעמד הבהרת תחתיה
לא פשתה הבהרת הוא
שאת הצרבת וטהרו הכהן
כי צרבת הוא: ואם יפרח
פרח בעור ותכסה הפרחת
את כל העור מראשו ועד
רגליו לכל מראה עיני הכהן:
וראה הכהן והנה כסתה הפרחת
את כל בשרו וטהר את הנגע
כולו הפך לבן הוא טהור:
ובום הראות בו פרחת חי
יטמא: ראה הכהן את הבשר
החי וטמא הוא כי בשר חי
טמא הוא צרעת: או כי שב
הבשר החי ונהפך לבן
ובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה נהפך הנגע לבן
וטהר הכהן את הנגע
טהור הוא וטהר: ובשר כי
יהיה בו בעורו ונרפא:
והיה במקום השחין
שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן:
ראה הכהן והנה מראה שפל
מעור אחר שער בה הפך לבן
וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא בשחין: ואם יראנה הכהן
והנה אין בה שער לבן
ושפלה אינה מן העור
והיא כהה והסגיר הכהן
אתו שבעת ימים: וראה
הכהן ביום השביעי אם
פשה תפשה בעור
וטמא אתו הכהן נגע הוא:
ואם תעמד הבהרת תחתיה
לא פשתה הבהרת הוא
צרבת השחין וטהרו הכהן
כי צרבת הוא: או כי יהיה
מכת אש ומחיה
מכת הנכוה בשר
הנכוה נגע בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה
ונראה אל הכהן: וראה
הכהן והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה
עמק מראה עמק
מראה נגע צרעת הוא
נכוה פרחה וטמא אתו
הכהן נגע צרעת הוא:
ואם יראנה הכהן והנה
אין בבהרת שער לבן
ושפלה אינה מן העור
והיא כהה והסגיר הכהן
אתו שבעת ימים: וראה
הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור
וטמא אתו הכהן נגע הוא:
ואם תעמד הבהרת תחתיה
לא פשתה הבהרת הוא
שאת הנכוה וטהרו הכהן
כי צרבת הנכוה הוא:
ואיש או אשה כי יהיה
בו נגע בראש או בזקן:
וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור
ושער בו צהב דק
וטמא אתו הכהן נתק
הוא צרעת הראש או הזקן הוא
ראה הכהן: וראה הכהן את נגע הנתק
והנה אין מראהו עמק מן העור
ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
את הנגע הנתק שבעת ימים:
וראה הכהן ביום השביעי והנה עמד
הנתק לא פשה בעור
ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור והוא חי
ויגלח את המקום אשר הנתק
לא יגלח והסגיר הכהן
את הנתק שבעת ימים שנית:
וראה הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה עמד הנתק
לא פשה בעור ולא הראה
עמק מן העור הוא כבס
בגדיו וטהר: ואם פרוח
יפרח הנתק בעור אחרי
הראות אל הכהן לטהרתו
ונראה אל הכהן: וראה הכהן
והנה פשתה הנתק בעור
וטמא אתו הכהן נגע הוא:
ואיש כי יהיה בו נגע צרעת
בגד צמר או בגד פשתים:
או שתי או ערב לפשתים
לעור או בכל מלאכת
עור: והיה הנגע ירקרק או
אדמדם בבגד או בעור
או בשתי או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת הוא
ונראה אל הכהן: והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים:
ראה הכהן ביום השביעי
כי פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב לפשתים
לעור לכל אשר יעשה העור
לנגע צרעת הוא ובא
בעור: ושרף את הבגד
אשר בו הנגע כי נגע
מאכלת הוא באש תשרף
אם יראה הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב
לעור: ועוד יצוה הכהן
ואת אשר בו הנגע ויסגרו
שבעת ימים נוספים:
וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה הפך
הנגע לא הפך לבן
ועין הנגע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו
פחת הוא בקרחתו או בגבחתו:
ואם ראה הכהן והנה נהפך
הנגע לבן אחרי הכבס
אותו מן הבגד או מן העור
או מן השתי או מן הערב
הוא נתק: וכבס את הבגד
אשר הנגע בו אם יראה
עוד הנגע

ויראה הכהן והנה כהה בעין ולא גדל שער בו ולא הפך שער לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים:
וראה הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור ולא חיה בו שער לבן וטמא הוא:
ואם כהה כהה הנגע ולא פשה בעור וטהר הכהן אתו וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה יפשה הנגע בעור אחרי הראותו אל הכהן לטהרתו ונראה הכהן והנה פשה הנגע בעור אז
הכהן לשער הנגע טמא הוא:
ואם בעינו עמד הנגע לא פשה הנגע שער לבן נרפא הנגע
וטהרו הכהן:
ואיש או אשה כי יהיה
בו נגע בראש או בזקן:
וראה הכהן את הנגע והנה מראה הנגע עמק מן העור
ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
את הנתק שבעת ימים:
וראה הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה לא פשה הנתק
ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור והתגלח
את הנתק ולא יגלח והסגיר הכהן
את הנתק שבעת ימים שנית:
וראה הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה עמד הנתק בעינו לא פשה הנתק בעור ומראה אינו עמק מן
העור וטהר אתו הכהן וכבס
בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה
הנתק בעור אחרי טהרתו וראהו
הכהן והנה פשה הנתק בעור אז
יבקר הכהן לשער הצהב טמא
הוא: ואם בעינו עמד הנתק
ושער שחר צמח בו נרפא הנתק
טהור הוא וטהרו הכהן:
ואיש או אשה כי יהיה
בעור בשרו בהרת לבנת
וראה הכהן בעור בשרם
בהרת סהרת לבנת כמראה
הנגע שבעת ימים:
וראה הכהן ביום השביעי
הנגע בעור בשרם והנה כהה
הנגע ולא פשה הנגע בעור
ופרח בעור טהור הוא:
ואיש כי ימרט ראשו קרח
הוא טהור הוא: ואם מפאת
פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור
הוא: וכי יהיה בקרחת או בגבחת
נגע לבן אדמדם צרעת פרחת
הוא בקרחתו או בגבחתו: וראה
אתו הכהן והנה שאת הנגע לבן
אדמדם הוא בקרחתו או בגבחתו
כמראה צרעת עור בשר איש
צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו:
והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע
ועל שפם יעטה וטמא טמא
יקרא: כל ימי אשר הנגע בו
יטמא טמא הוא בדד ישב
מחוץ למחנה מושבו:
והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים
או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר או בעור או בכל מלאכת
עור: והיה הנגע ירקרק או
אדמדם בבגד או בעור או בשתי
או בערב או בכל כלי עור נגע
צרעת הוא והראה את הכהן
לפני יהוה ומלאתי משמן אשר
על פני יתו הכהן של תנוך האזן
הימנית ועל בהן
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם והזה הכהן מן השמן
אשר על כפו השמאלית
הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה הכהן מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה: ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם: והיתר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה: ועשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה: והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה
המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר
ואם דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם
לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למנחה ולג
שמן: ושתי תרים או שני בני
יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
חטאת והאחר עולה: והקריב אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה:
ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה: ושחט את כבש האשם
במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה במקום
הקדש כי כחטאת האשם הוא
לכהן קדש קדשים הוא: ולקח
הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג
השמן ויצק על כף הכהן הסמלית
השמאלית: וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה הכהן מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה: ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ועל דם האשם: והיתר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו לפני יהוה:
והקריב את הצפר האחת מן
התורים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו: את אשר תשיג
ידו את חטאת והעלה
עשה את האחד לחטאת ואת
השני לעלה: והקריב אתם
הכהן לפני יהוה על המטהר
וכפר עליו הכהן מטמאתו
ואחר ישחט את העלה: והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה
המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר
ואם דל הוא ואין ידו
משגת לקחת כבש אחד אשם
לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למנחה ולג
שמן: ושתי תרים או שני בני
יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
חטאת והאחר עולה: והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו לכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה:
ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניף אתם הכהן
תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ועל דם האשם: והיתר בשמן
אשר על כף הכהן יצק
על כף הכהן השמאלית
והזה הכהן מן השמן אשר
בכפו אצבעו הימנית
שבע פעמים לפני יהוה:
ומיתר השמן אשר בכפו
יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ועל דם האשם: והיתר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו לפני יהוה:
ועשה הכהן את חטאתו
וכפר על הנטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה:
והעלה הכהן המזבחה
המנחה וכפר עליו הכהן
וטהר: זאת תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו בטהרתו
וצוה הכהן ולקחו לטהרתו
שתי צפרים חיות וטהרות ועץ ארז
ושני תולעת ואזוב: וצוה הכהן
ושחט את הצפור האחת אל
כלי חרש על מים חיים: את
הצפר החיה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת שני התולעת ואת
האזוב ואתם ואת הצפר החיה
יטבל אותם ואת הדם
הצפר השחטה על
המים החיים: והזה על המטהר
מן הצרעת שבע פעמים וטה
אתו: ואת הצפר החיה ישלח
אל פני השדה: וכבס המטהר
את בגדיו וגלח את כל שערו
ורחץ במים וטהר
ואחר יבא אל המחנה
ויתב מחוץ לאהלו
שבעת ימים: והיה ביום השביעי
יגלח את כל שערו את ראשו
ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת
כל שערו יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים וטהר:
והיה ביום השמיני יקח שני כבשים
תמימים וכבשה אחת בת
שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג
אחד שמן: והעמיד המטהר
המטהר את האיש המטהר
ואותם לפני יהוה פתח אהל
מועד: ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אתו לאשם ואת
לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה: ושחט את הכבש
במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה במקום
הקדש כי כחטאת האשם הוא
לכהן קדש קדשים הוא: ולקח
הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ומלג
השמן אשר על כפו יצק
על כף הכהן השמאלית
והזה הכהן מן השמן אשר
בכפו אצבעו הימנית
שבע פעמים לפני יהוה:
ומיתר השמן אשר בכפו
יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ועל דם האשם: והיתר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו לפני יהוה:
והעשה אחד מן הצפרים
מן התורים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו: מאשר תשיג
ידו את אחד חטאת והאחד
עולה: והקריב הכהן אתם
לפני יהוה המטהר
וכפר עליו הכהן מטמאתו
ואחר ישחט את העלה:
והעלה הכהן המזבחה
המנחה וכפר עליו הכהן
וטהר: זאת תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו בטהרתו

יצק הכהן על כף הימין ח׳
השמאלית. ויצה הכהן באצ
בא עבעו המנות מן השמן
אשר על כפו השמאלית
שבע פעמים לפני יהוה:
ונתן הכהן מן השמן אשר
על כפו על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על מקום
דם האשם והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן יתן על
ראש המטהר לכפר עליו לפני
יהוה: ועשה את האחד מן
התרים או מבני היונה מאשר
תשיג ידו: את אשר תשיג
ידו את חטאת ואת
העולה על המנחה וכפר
הכהן על המטהר לפני יהוה:
ואת תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו בטהרתו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם:
והבא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר כנגע
נראה לי בבית: ויצו הכהן
ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את
הבית: וראה את הנגע והנה
הנגע בקירות הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר: ויצא
הכהן מן הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית שבעת ימים:
ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירות הבית
ויצוה הכהן והחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו
אותן אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ואת הבית יחצע מבית
מסביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר
אחר יקח וטח את
הבית: ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטוח: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא
ונתץ את הבית את אבניו ואת

עציו ואת כל עפר הבית יבא
הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את
הבית: וראה את הנגע והנה
הנגע בקירות הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר: ויצא
הכהן מן הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית שבעת ימים:
ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירות הבית
ויצוה הכהן והחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו
אותן אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ואת הבית יחצע מבית
מסביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר
אחר יקח וטח את
הבית: ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטוח: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא
ונתץ את הבית את אבניו ואת

לחורת מקום הטמא וביום
הטהר ואת תורת הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: דברו אל בני ישראל
ואמרתם אליהם איש איש כי
יהיה זב מבשרו וזובו טמא
הוא: וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו את זובו או
חתם בשרו מזובו טמאתו
הוא: כל המשכב אשר ישכב
עליו הזב וכל הכלי אשר
ישב עליו יטמא: וכל אשר יגע
בעצם הזב ולא שטף
ידיו במים וטמא עד
הערב: והיושב על הכלי אשר
ישב עליו הזב יכבס בגדיו
וטבל במים וטמא עד הערב:
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
וטבל במים וטמא עד הערב:
וכי ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: והרכב על אשר ירכב
עליו הזב יכבס בגדיו
וטבל במים וטמא עד הערב:
וכל אשר יגע תחתיו יטמא עד
הערב והנושא אותם יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
וכל אשר יגע בו הזב ידיו לא

שטף במים יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וכלי
חרש אשר יגע בו הזב ישבר
וכל כלי עץ ישטף במים
וטהר: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו
שבעת ימים לטהרתו וכבס
בגדיו ורחץ בשרו במים חיים
וטהר: וביום השמיני יקח לו
שתי תרים או שני בני יונה
ובא לפני יהוה אל פתח אהל
מועד ונתנם אל הכהן: ועשה
הכהן אחד לחטאת והאחד
לעלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
מזובו: ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע ורחץ במים
את כל בשרו וטמא עד
הערב: והאשה אשר יבעל איש
בה שכבת זרע ורחצו במים
וטמאו עד הערב:
ובגד כל עור אשר יהיה בו
שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב: והאשה
אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד
הערב: והאשה כי תהיה זבה
דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה
וכל הנגע בה יטמא עד הערב:
וכל אשר תשכב עליה בנדתה
יטמא וכל אשר תשב עליו
יטמא: וכל הנגע במשכבה

יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל הנגע בכל כלי
אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
ואם על המשכב הוא או על
הכלי אשר הוא ישבת עליו
בנגעו בו יטמא עד הערב:
ואם שכב ישכב איש אתה והיתה
נדתו עליו וטמא שבעת ימים
וכל המשכב אשר ישכב עליו
יטמא: ואשה כי יזוב זוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדתה מימי זוב
טמאתה כל ימי זוב נדתה תהיה טמאה
הוא: כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה
יהיה לה וכל הכלי אשר תשב
עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב:
ואם טהרה מזובה וספרה לה
שבעת ימים ואחר תטהר:
וביום השמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה ובאה
אותם אל הכהן אל פתח אהל
מועד: ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עולה וכפר
עליה הכהן לפני יהוה מזוב

יציק הכהן על כף הימין חש
השמאלית והזה הכהן באצ
בעבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית
שבעפעמים לפני יהוה
ומן השמן אשר בכפו אשר
על כפו של הכהן יצק הכהן
הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על מקום
דם האשם והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן יתן על
ראש המטהר לכפר עליו לפני
יהוה ועשה את האחר מן
התורים או מן בני היונה מאשר
תשיג ידו את אשר תשיג
ידו את זה חטאת ואת
האחר עלה על המנחה וכפר
הכהן על המטהר לפני יהוה
ואת תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו בטהרתו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם
והגיד לכהן לאמר כנגע
נראה לי בבית ויצוה הכהן
ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את
הבית וראה את הנגע והנה
הנגע בקירות הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר ויצא
הכהן מן הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית שבעת ימים
ושב הכהן ביום השביעי ו
והנה פשה הנגע בקירות הבית
ויצוה הכהן והרצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו
אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ואת הבית יקצע מבית
סביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים
ועפר אחר יקח וטח את
הבית ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטות ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא
ונתץ את הבית את אבניו ואת

עציו ואת כל עפר הבית יבא
הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את
הבית וראה את הנגע והנה
הנגע בקירות הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר ויצא
הכהן מן הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית שבעת ימים
ושב הכהן ביום השביעי ו
והנה פשה הנגע בקירות הבית
ויצוה הכהן והרצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו
אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ואת הבית יקצע מבית
סביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים
ועפר אחר יקח וטח את
הבית ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטות ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא
ונתץ את הבית את אבניו ואת

[illegible]
[illegible]
[illegible]

וחיתם את בני ישראל מטומאתם
ולא ימותו בטמאתם בטמאם
את משכני אשר בתוכם זאת
התורה לחטאת ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמאה בה והרוגה
בנדתה וחוטא אותו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב
עם טומאתי
וידבר יהוה אל משה אחרי מות
שני בני אהרן בקרבתם לפני
יהוה וימותו ויאמר יהוה אל
משה דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת אל הקדש מבית
לפרכת אל פני הכפרת אשר
על הארן ולא ימות כי בענן
אראה על הכפרת בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה כתנת
בד קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי
קדש הם ורחץ במים את בשרו
ולקח את שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה ולקח אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט את
פר החטאת אשר לו
ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והביא
מבית לפרכת ונתן את הקטרת
על האש לפני יהוה וכסה ענן
הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות ולקח
מדם הפר והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה
ולפני הכפרת שבע פעמים
ושחט את שעיר
החטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשה
את דמו כאשר עשה לדם
הפר והזה אתו על הכפרת

ולפני הכפרת ומכפר על
מקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השכן אתם
בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד צאתו וכפר בעדו
ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות
המזבח סביב והזה עליו
מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל וכלה מכפר את הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח
והקריב את השעיר החי
אהרן את שתי ידיו על ראש
השעיר החי והתודה
עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אותם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדבר
ונשא השעיר עליו את כל עונתם
אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את בדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש

ופשט אתם שם ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש
את בגדיו ויצא ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה
המשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא
את דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את
עורתם ואת בשרם ואת פרשם
ושרף אתם בדשן ורחץ
בגדיו ובשר בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה
תטהרו שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשתיכם חקת
עולם וכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא את ידו לכהן
תחת אביו ולבש את בגדי הבד
בגדי הקדש וכפר את מקדש

הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח וכפר על הכהנים
כל עם הקהל יכפר
ואת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש
איש מבית ישראל אשר
ישחט שור או כשב או
עז במחנה או אשר ישחט מחוץ
למחנה ואל פתח אהל מועד לא הביאו
לקרב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב
עמו למען אשר יביאו בני
ישראל את זבחיהם אשר
הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח
אהל מועד אל הכהן
וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם
וזרק הכהן את הדם על מזבח
יהוה פתח אהל מועד והקטיר

99

הלב לריח ניחח ליהוה
ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים
אשר הם זנים אחריהם חקת
עולם תהיה זאת להם לדרתם
ואליהם תאמר איש איש
מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה
או זבח ואל פתח אהל מועד לא הביאו
לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו
ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי
אותו מקרב עמו כי נפש
הבשר בדם היא ואני נתתיו לכם
על המזבח לכפר על נפשתיכם
כי הדם הוא בנפש יכפר
על כן אמרתי לבני
ישראל לא תאכלו דם כל נפש לא
יאכל דם
ואיש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר
יצוד צידה חיה או עוף
אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר
כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא
תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא
כל אכליו יאכל
וכל אכל נבלה וטרפה
האזרח והגר יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר
ואם לא יכבס בגדיו ולא ירחץ
את בשרו ונשא עונו
ואשה אשה כי תזרע
וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
כימי נדת דותה תטמא
וביום השמיני ימול בשר
ערלתו
ושלשים יום ושתים שנים תשב
בדמי טהרה בכל קדש לא תגע
ובימי טהרה אל המקדש לא תבא
עד מלאת ימי טהרה
ואם נקבה תלד ושבעים
ימים תטמא כנדתה
ושלשים יום ושתים שנים תשב
בדמי טהרה
ומלאת ימי טהרה לבן או לבת
תביא כבש בן שנתו לעלה
ובן יונה או תור לחטאת
אל פתח אהל מועד אל הכהן
והקריב לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה מזוב דמיה זאת תורת
הילדת לזכר או לנקבה
ואם לא תמצא ידה די כבש
ולקחה שתי תרים או שני בני יונה
אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה
ואל בית לפרכת אשר לו
ואל בית לפרכת אשר לו
ואל בית לפרכת אשר לו

נפש כי דבר שר המן הוא
כי גמלו יכרת הנפש׃ נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה
באזרח ובגר ונפש בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר׃ ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם אני יהוה אלהיכם׃
במעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו
ומעשה ארץ כנען אשר
אני מביא אתכם שמה לא
תעשו ובחקותיהם לא תלכו׃
את משפטי תעשו ואת
חקותי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם׃ ושמרתם
את חקתי ואת משפטי אשר
יעשה אדם והי בהם
אני יהוה׃ איש איש
[illegible] בשרו לא תקרבו
[illegible] אני יהוה׃
ערות אמך ושרות אמך
לא תגלה ערותה אמך הוא
לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך לא
תגלה ערות אביך הוא׃
ערות אחותך בת אביך
או בת אמך מולדת חוץ לא
תגלה ערותן׃ ערות
בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך הנה׃
ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך
הוא לא תגלה ערותה
ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא
ערות אחות אמך לא
תגלה כי שאר אמך הוא׃
ערות
דודך לא תגלה אשת בנך
הוא לא תגלה ערותה
ערות אשת אחיך לא
תגלה ערות אחיך הוא׃
ערות אשה ובתה לא
תגלה את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות ערותה
שאריה הנה זמה הוא׃ ואשה
אל אחתה לא תקח לצרר
לגלות ערותה
בחיי אחתה׃ [illegible]
לא תקרב לגלות [illegible]
[illegible] אשת [illegible]
[illegible] תתן

שכבתך לזרע לטמאה בה׃
ומזרעך לא תתן להעביר
למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה׃ ואת זכר
לא תשכב משכבי אשה
תועבה הוא׃ ובכל בהמה
לא תתן שכבתך לטמאה
בה ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא׃
אל תטמאו בכל אלה כי
בכל אלה נטמאו הגוים אשר
משלח מפניכם׃ ותטמא
הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא
הארץ את ושבעה׃ ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי
ולא תעשו מכל התועבת
האלה האזרח והגר הגר
בתוככם׃ כי את כל התועבת
האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ׃
ותקיא הארץ את תטמא בטמאה
אתה כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם׃ כי כל
אשר יעשה מכל התועבת
האלה ונכרתו הנפשות
העשות מקרב עמם׃ ושמרתם
את משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יהוה אלהיכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו
כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃
איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילם
ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו׃ ביום זבחכם יאכל
וממחרת והנותר עד יום
השלישי באש ישרף׃ ואם
האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה׃ ואכלו
שמו עונו כי את קדש יהוה
חלל׃ ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ וכקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך
לקצר ולקט קצירך לא תלקט׃
וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃
לא תגנבו׃ ולא תכחשו׃ ולא
תשקרו׃ איש בעמיתו׃ ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה׃ לא
תעשק׃ ולא תגזל לא
תלין פעלת שכיר אתך עד
בקר׃ לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשל׃ ויראת
מאלהיך אני יהוה׃ לא תעשו
עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק
תשפט עמיתך׃ לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד על דם
אני יהוה׃ לא תשנא את אחיך
בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא׃ לא
תקם ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה
את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך׃ ואיש
כי ישכב את אשה שכבת
זרע והוא שפחה נחרפת
לאיש ופדות לא נפדתה או
חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃
והביא את אשמו ליהוה אל
פתח אהל מועד איל אשם
וכפר עליו הכהן באיל האשם
לפני יהוה על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא׃
ובאתם אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ ובשנה
הרביעית יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה׃ ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם
תבואתו אני יהוה אלהיכם׃
לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעונו׃ לא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת
זקנך׃ ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא
תתנו בכם אני יהוה׃ אל תחל
את בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה׃ את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ אל תפנו אל האבת
ואל הידעני אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃
מפני שיבה תקום והדרת
פני זקן ויראת מאלהיך אני
יהוה׃ וכי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו׃ כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם

נפש כי בשר דמו הוא
כי אכליו יכרת וגם נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה
באזרח ובגר ובגס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר: ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו:
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אני יהוה אלהיכם:
כמעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו
וכמעשה ארץ כנען אשר
אני מביא אתכם שמה לא
תעשו ובחקותיהם לא תלכו:
את משפטי תעשו ואת
חקתי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם: ושמרתם
את חקתי ואת משפטי אשר
יעשה אתם האדם וחי בהם
אני יהוה: איש איש
אל כל שאר בשרו לא תקרבו
לגלות ערוה אני יהוה:
ערות אביך וערות אמך
לא תגלה אמך הוא לא תגלה
ערותה אשת
אביך לא תגלה ערות אביך
הוא: ערות אחותך בת

אביך או בת אמך מולדת
בית או מולדת חוץ לא
תגלה ערותן: ערות
בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך
הנה: ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך
הוא לא תגלה ערותה
ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא
ערות אחות אמך לא
תגלה כי שאר אמך הוא:
ערות אחי אביך לא
תגלה אל אשתו לא תקרב
דודך הוא: ערות
כלתך לא תגלה אשת בנך
הוא לא תגלה ערותה
ערות אשת אחיך לא
תגלה ערות אחיך הוא:
ערות אשה ובתה לא
תגלה את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות ערותה
שארה הנה זמה הוא ותשחת
ואשה אל אחתה לא תקח לצרר
לגלות ערותה
ואל אשה בנדת טומאתה
לא תקרב לגלות ערותה:
ואל אשת עמיתך לא תתן

שכבתך לזרע לטמאה בה:
ומזרעך לא תתן להעביר
למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה: ואת זכר
לא תשכב משכבי אשה
תועבה הוא: ובכל בהמה
לא תתן שכבתך לטמאה
בה ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא:
אל תטמאו בכל אלה כי בכל
נטמאו הגוים אשר
משלח מפניכם: ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא
הארץ את ישביה: ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי
ולא תעשו מכל התועבות
האלה האזרח והגר הגר
בתוככם: כי את כל התועבות
האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ:
ותקא הארץ את הגם בעונה
אשר כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם: כי כל
אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות
העשות מקרב עמם: ושמרתם
את משמרתי לבלתי עשות
מחקות התעבת אשר נעשו
אשר לפניכם ולא תטמאו בהם אני

יהוה אלהיכם:
ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אליהם קדשים תהיו
כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
איש אמו ואביו תיראו
את שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:
אל תפנו אל האלילם
ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצנכם
ביום זבחכם יאכל
והנותר עד יום
השלישי באש ישרף: ואם
אכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה: והאכלו
כל אכליו עונו ישא כי את קדש
יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: וכי תקצרו את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:
לא תגנבו ולא תכחשו ולא
תשקרו איש בעמיתו: ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה: לא
תעשק את רעך ולא תגזל לא
תלין פעלת שכיר אתך עד
בקר: לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשל ויראת
מאלהיך אני יהוה: לא תעשו
עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק
תשפט עמיתך: לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד על דם רעך
אני יהוה: לא תשנא את אחיך
בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא: לא
תקם ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה
את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך: ואיש
כי ישכב את אשה שכבת
זרע והוא שפחה נחרפת
לאיש והפדה לא נפדתה או
חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה:
והביא את אשמו ליהוה אל
פתח אהל מועד איל אשם
וכפר עליו הכהן באיל האשם
לפני יהוה על חטאתו אשר

חטא ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא:
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
כל עץ מאכל וערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל: ובשנה
הרביעית יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה: ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם
תבואתו אני יהוה אלהיכם:
לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו: לא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת
זקנך: ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא
תתנו בכם אני יהוה: אל תחל
את בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה: את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה: אל תפנו אל האבות
ואל הידעני אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם:
מפני שיבה תקום והדרת
פני זקן ויראת מאלהיך אני
יהוה: וכי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו: כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם

בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃
לא תעשו על משפט במדה
במשקל ובמשורה׳ באבני צדק
אבני צדק איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים׃ ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׳ אל
בני ישראל תאמר׳ איש איש
מבני ישראל ומן הגר בי
ישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן׃ ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו׃ מזרעו נתן
למלך׳ למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי׃ ואם
עלים יעלים עם הארץ את
עינם׳ באיש ההוא׳ מתתו
לבלתי המיתו׳ אתו׳ ואת
משפחתו׳ אתו׳ ולא יקח איש אשה
זונה׳ ומחללה׳ לא יקחו׳ ואשת
ישרו׳ לא יקחו׳ כי קדש הוא
לאלהיו׃ וקדשתו׳ כי את לחם
אלהיך׳ הוא מקריב׳ קדש יהיה לך׳
כי קדוש אני יהוה מקדשכם׃ ובת איש
כהן׳ כי תחל לזנות את אביה
היא מחללת׳ באש תשרף׃
והכהן הגדול׳ מאחיו׳
אשר יוצק על ראשו׳ שמן
המשחה׳ ומלא את ידו לבשת
את הבגדים׳ אל יפרע ראשו׳
ופרע בגדיו לא יפרם׳ ועל
כל נפשת מת לא יבא׳ לאביו׳ ולאמו׳ לא יטמא׳ ומן המקדש
לא יצא׳ ולא יחלל׳ את מקדש
אלהיו׳ כי נזר שמן משחת
אלהיו׳ עלי׳ אני יהוה׃
ואשה בבתולתה יקח׳ אלמנה
וגרושה׳ וחללה׳ זונה׳ אלה׳
לא יקח׳ כי אם בתולים מעמיו
יקח׳ אשה׳ לאשה׳ וחלל
בעמיו׳ כי אני יהוה׳ מקדשו׃
וידבר יהוה אל משה׳ לאמר׳
דבר׳ אל אהרן׳ לאמר׳
מזרעך לדרתם׳
אשר יהיה בו מום׳ לא יקרב׳
להקריב׳ לחם אלהיו׃
כי כל אשר בו מום׳ לא יקרב׳
איש עור׳ או פסח׳ או חרם׳ או שרוע׳ או איש
אשר יהיה בו שבר רגל׳ או שבר יד׃ או גבן׳ או דק׳ או
תבלל בעינו׳ או גרב׳ או יבלת׳
או מרוחים׳ אשך׳ כל אשר
בו מום מזרע אהרן׳ הכהן לא
יגש להקריב׳ את אשי יהוה׃ מום
בו׳ לא יגש׳ לקרב׳ לחם אלהיו׃
לחם אלהיו׃ מקדשים׳ ומן הקדשים׳
אך׳ אל הפרכת לא יבא׳
ואל המזבח לא יגש׳ כי מום׳ בו׃
ויחלל׳ את מקדשי׳ כי אני יהוה׃
מקדשם׳
ואל בני יאיר׳ כל אשר יהיה
מקדשים׳ וידבר יהוה׳
אל משה׳ לאמר׃
דבר׳ אל אהרן׳ ואל בניו׳ ונזרו׳
מקדשי בני ישראל׳ ולא יחללו׳
את שם קדשי׳ אשר הם מקדישים׳
לי׃ אני יהוה׃
אמר׳ אלהם׳ לדרתיכם׳ כל איש׳
אשר יקרב׳ מכל זרעכם׳ אל הקדשים׳
אשר יקדישו׳ בני ישראל׳ ליהוה׳
וטמאתו׳ עליו׳ ונכרתה׳ הנפש׳
ההוא׳ מלפני׳ אני יהוה׃
איש׳ איש׳ מזרע אהרן׳ והוא צרוע׳
או זב׳ לא יאכל׳ מן הקדשים׳
עד אשר יטהר׳ וטמא׳ לנפש׳
אשר יצא׳ ממנו שכבת זרע׃
נפש׳ אשר תגע׳ בכל שרץ׳
אשר יטמא׳ לו׳ או באדם׳
אשר יטמא׳ לו׳ לכל טמאתו׃
הנגע בהם׳ ונטמא׳ עד הערב׳
ולא יאכל׳ מן הקדשים׳
כי אם רחץ׳ בשרו׳ במים׃
ובא השמש׳ וטהר׳ ואחר׳
יאכל׳ מן הקדשים׳ כי לחמו׳ הוא׃
נבלה׳ וטרפה׳ לא יאכל׳
לטמא׳ בה׳ אני יהוה׃
ושמרו׳ את משמרתי׳ ולא׳
ישאו׳ חטא׳ עליו׳ ומתו׳ בו׳
כי יחללו׳ אתו׳ אני יהוה׃
מקדשם׃
זר׳ לא יאכל׳ תרומה׳
תושב׳ שכיר׳ לא יאכל׳ קדש׃
ואם׳ כהן׳ קנה׳ נפש׳ קנין כספו׳
הוא׳ יאכל׳ בו׳ וילד׳ הבית׳
הם׳ יאכלו׳ בלחמו׃
ובת׳ כהן׳ כי תהיה׳ לאיש זר׳
הוא׳ בתרומת׳ הקדשים׳ לא תאכל׃
ובת כהן׳ כי תהיה׳ אלמנה׳
וגרושה׳ וזרע׳ אין לה׳ ושבה׳
אל בית אביה׳ כנעוריה׳ לחם אביה׳
תאכל׳ וכל זר׳ לא יאכל׳ בו׃
וכי יאכל׳ קדש׳ בשגגה׳
ויסף חמשיתו׳ עליו׳ ונתן׳
לכהן׳ את הקדש׃
ולא יחללו׳ בני ישראל׳ את קדשי׳
בני ישראל׳ אשר ירימו׳ ליהוה׃
ונשאו׳ עון אשמה׳ באכלם׳
את קדשיהם׳ כי אני יהוה׃
מקדשם׃
וידבר יהוה׳ אל משה׳ לאמר׃
דבר׳ אל אהרן׳ ואל בניו׳ ואל כל בני ישראל׳
ואמרת׳ אליהם׳ איש איש׳
מבית ישראל׳ ומן הגר׳ בישראל׳
אשר יקריב׳ קרבנו׳ לכל נדרם׳
ולכל נדבתם׳ אשר יקריבו׳ ליהוה׳
לעלה׃
לרצנכם׳ תמים׳ זכר׳ בבקר׳ בכשבים׳
ובעזים׃
ומום׳ כל אשר בו׳ לא תקריבו׳
כי לא לרצון׳ יהיה׳ בעדכם׃
ואיש׳ איש׳ כי יקריב׳ זבח שלמים׳
ליהוה׳ לפלא נדר׳ או לנדבה׳
מן הבקר׳ ומן הצאן׳ יקריבנו׳
תמים׳ יהיה׳ לרצון׳ כל מום׳ לא יהיה׳ בו׃
עורים׳ או שברים׳ או חרום׳ או יבלת׳
לא תקריבו׳ אלה׳ ליהוה׳ ואשה׳
לא תתנו׳ מהם׳ על המזבח׳ ליהוה׃
ושור׳ ושה׳ אשר יהיה׳ שרוע׳ ונרע׳
נדבה׳ תעשה׳ אתו׳ ולנדר׳ לא ירצה׃
אשך׳ כרות׳ ומעוך׳ ונתוק׳
וכרות׳ לא תקריבו׳ ליהוה׳ ובארצכם׳
לא תעשו׃
ומבן נכר׳ לא תקריבו׳ את לחם׳
אלהיכם׳ מכל אלה׳ כי משחתם׳
בהם׳ מום׳ בהם׳ לא ירצו׳ לכם׃
וידבר יהוה׳ אל משה׳ לאמר׃
שמיני׳ יהיה׳ עגל׳ או כבש׳
אשר לא יכהה׳ עינו׳ ומרוח׳
אף׳ לא יעשה׳ זאת׳ לכם׃
ומרוסס׳ ומעוך׳ וכרות׳
ונתוק׳ לא תעשו׳ זאת׳ בארצכם׃
ומיד בן נכר׳ לא תקריבו׳
את לחם׳ אלהיכם׳ מכל אלה׳
כי משחתם׳ בהם׳ מום׳ בהם׳
לא ירצו׳ לכם׃
ויאמר׳ יהוה׳ אל משה׳ לאמר׃
אל הכהנים׳ בני אהרן׳ ואמרת׳
אלהם׳ לנפש׳ לא יטמא׳ בעמיו׃
כי אם לשארו הקרב׳ אליו׳
לאמו׳ ולאביו׳ ולבנו׳ ולבתו׳ ולאחיו׃
ולאחתו׳ הבתולה׳
הקרובה׳ אליו׳ אשר לא היתה
לאיש׳ לה יטמא׳ לא יטמא׃
בעל בעמיו׳ להחלו׳ לא יקרח׳
קרחת׳ בראשו׳ ופאת׳ זקנו׳
לא יגלחו׳ ובבשרו׳ לא ישרטו׃
שרטת׳ יהיו׳ לאלהיהם׳
לא יחללו׳ שם אלהיהם׳ כי
את אשי יהוה׳ לחם אלהיהם׳
הם מקריבים׳ והיו קדש׃
ואשה׳ כי תקרב׳ מנחה׳ ליהוה׳
בכורת׳ אביב׳ גרש׳ באש׳
תקלה׳ לא תקטירו׳ מנה׳ ליהוה׃
ונתן׳ עליה׳ שמן׳ ושם׳
לבנה׳ כי מנחה׳ היא׃
והקטיר׳ הכהן׳ את אזכרתה׳
מגרשה׳ ומשמנה׳ על כל לבנתה׳
אשה׳ ריח׳ ניחח׳ ליהוה׃
ואם׳ מנחת׳ קרבנו׳ ליהוה׳
מבכורים׳ קלי׳ אביב׳ גרש׳
תקריב׳ את מנחת׳ בכוריך׃
ונתת׳ עליה׳ שמן׳ ושמת׳
עליה׳ לבונה׳ מנחה׃
והקטיר׳ הכהן׳ אזכרתה׳
מגרשה׳ ומשמנה׳ על כל לבנתה׳
אשה׳ ליהוה׃
ונפרה׳ הנפש׳ ההוא׳ מעמיה׳

בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו ענל במשפט במדה
במשקל ובמשורה מאזני צדק
אבני צדק איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל תאמר איש איש
מבני ישראל ומן הגר
בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו כי מזרעו נתן
למלך למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי ואם
העלם יעלימו עם הארץ את
עינם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו
ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבות ואל
הידענים לזנות אחריהם
את פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו
והיותם קדשים כי אני יהוה
אלהיכם ושמרתם את חקתי
ועשיתם אתם אני יהוה
מקלל אביו ואמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו
ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת
רעהו מות יומת הנאף והנאפת
ואיש אשר ישכב את אשת
אביו ערות אביו גלה מות ימתו
שניהם דמיהם בם ואיש אשר
ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם
ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו
שניהם מות יומתו דמיהם
בם ואיש אשר יקח את אשה
ואת אמה זמה הוא באש
ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה
זמה בתוכם ואיש אשר
יתן שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו
ואשה אשר תקרב אל כל
בהמה לרבעה אתה ואת
הבהמה תהרגו מות יומתו
דמיהם בם
וכי יקח איש את אחתו בת אמו
ראה את ערותה והיא תראה את
ערותו חסד הוא וכרתו לעיני
בני עמם ערות אחתו גלה
עונו ישא
וכי יגלה איש אשה דותה
ואת מקורה הגלה
ערותה הגלה מקור דמיה
ודם נדתה
וגם ערות אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את שארו
הגלה עונם ישאו
וערות אשת אחיו תגלה
ערות אחיו הוא
ואיש אשר יקח את אשת
אחיו נדה הוא ערות אחיו
גלה ערירים יהיו
ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה לשבת בה
ולא תלכו בחקת הגוי אשר
אני משלח מפניכם כי את כל
אלה עשו ואקץ בם ואמר
אליכם אתם תירשו את אדמתם
ואני אתנה אותה לכם לרשת אתה
ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים והבדלתם בין
הבהמה הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהר ולא
תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש
האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא והייתם לי קדשים
כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם
מן העמים להיות לי ואיש או
אשה כי יהיה בהם אוב או
ידעני מות יומתו באבן ירגמו
אותם דמיהם בם
ויאמר יהוה אל משה אמר
אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא יטמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו
לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ול
ולאחיו ולאחתו הבתולה
הקרובה אליו אשה לא היתה
לאיש לה יטמא לא יטמא
בעל בעמיו להחלו לא יקרח קרחת
קרחה בראשם ופאת זקנם
לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
שרטת קדשים יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם אלהיהם כי
את אשי יהוה לחם אלהיהם
הם מקריבם והיו קדש אשה
וגה וחללה לא יקחו ואשה
גרושה מאישה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו וקדשתו
מאת לחם אלהיך הוא מקריב
קדש יהיה לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם ובת איש
כהן כי תחל לזנות את אביה
היא מחללת באש תשרף
והכהן הגדול מאחיו
אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את ידו לבש
את הבגדים אתה ראשו לא
יפרע ובגדיו לא יפרם ועל
כל נפשת מת לא יבא לאמו
ולאביו לא יטמא ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל את מקדש
אלהיו כי נזר שמן משחת
אלהיו עליו אני יהוה והוא
אשה בבתולתו יקח אלמנה
וגרושה וחללה זנה את אלה
לא יקח כי אם בתולה מעמיו
יקח אשה ולא יחלל זרעו
בעמיו כי אני יהוה מקדשו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן לאמר איש
מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום
לא יקרב לחם אלהיו רוח לחם
אלהיו מכל אשר בו מום
לא יקרב איש עור או פסח
או חרם או שרוע או איש
אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד גבן או דק או
תבלל בעינו או גרב או יבלת
או מרוח אשך כל איש אשר
בו מום מזרע אהרן הכהן לא
יגש להקריב את אשי יהוה מום
בו את לחם אלהיו לא יגש
להקריב לחם אלהיו מקדשים
ומן הקדשים לא יאכל
אך אל הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא יגש כי מום בו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם וידבר משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו ונזרו
מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה
אמור אליהם לדרתיכם כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם אל
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני

אני יהוה׃ איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב
בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טומאת
נפש או איש אשר תצא
ממנו שכבת זרע׃ או איש
אשר יגע בכל שרץ אשר
יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טומאתו
נפש אשר תגענו וטמא עד
ערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו
במים׃ ובא השמש וטהר
ואחרי יאכל מן הקדשים
כי לחמו הוא׃ נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה׃ אני
יהוה׃ ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו חטא ומתו
בי׃ חללהו אני יהוה׃
זר לא יאכל׃ תושב
וכל זר לא יאכל׃
קדש׃ וכל כהן כי יקנה
נפש קנין כספו הוא יאכל
בו׃ וילידי ביתו הם יאכלו
בלחמו׃ ובת כהן כי תהיה
לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל׃ ובת כהן
כי תהיה אלמנה וגרושה

וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא יאכל
בו׃ ואיש כי יאכל קדש
בשגגה וסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש׃ ולא
יחללו את קדשי בני ישראל
את אשר ירימו ליהוה׃ והשיאו
אותם עון אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני
יהוה מקדשם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו
לכל נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה לעלה
לרצנכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים׃ כל אשר
בו מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי
יקריב זבח שלמים ליהוה
לפלא נדר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו׃ עורת
או שבור או חרוץ או יבלת
או גרב או ילפת לא תקריבו

אלה לא יהיו ואשה לא תתנו
מהם על המזבח ליהוה׃
ושור ושה שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולנדר
לא ירצה׃ ומעך וכתת ונתוק
וברות לא תקריבו ליהוה׃ ומאת
ארצכם לא תעשו׃ ומיד
בן נכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי משחתם
בהם מום בם לא ירצו לכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
שור או כשב או עז כי יולד
והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה׃ ושור או
שה אתו ואת בנו לא תשחטו
ביום אחד׃ וכי תזבחו זבח
תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃
ביום ההוא יאכל לא תותירו
ממנו עד בקר אני יהוה׃
ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה׃ ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם׃ המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקרא קדש אלה הם מועדי׃
ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון
מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו
שבת היא ליהוה בכל מושבתיכם׃
אלה מועדי יהוה מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדם׃
בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו׃ ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים
ביום השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן׃
והניף את העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת׃
יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום
הניפכם את העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו
שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכו יין רביעית ההין׃ ולחם
וקלי וכרמל לא תאכלו עד
עצם היום הזה עד הביאכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם׃
וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימת
תהיינה׃ עד ממחרת השבת
השביעית תספרו חמשים
יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה׃ ממושבתיכם תביאו
לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה׃ והקרבתם על
הלחם שבעת כבשים תמימם
בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה לזבח שלמים׃
והניף הכהן אתם על לחם
הבכורים תנופה לפני יהוה על
שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן׃ וקראתם בעצם היום
הזה מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבותיכם
לדרתיכם׃ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך
בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה
לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש׃ כל מלאכת עבדה
לא תעשו׃ והקרבתם אשה
ליהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא מקרא קדש
יהיה לכם׃ ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה׃ וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום

הוא בי יום כפורים הוא לכפר
עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי
כל הנפש אשר לא תעצר
ביום ההוא ונכרתה
מעמיה: וכל הנפש אשר
תעשה כל מלאכה ביום ההוא
והאבדתי את הנפש
ההוא מקרב עמה: כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם: שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
ביום תשעה לחדש בערב מערב
עד ערב תשבתו שבתכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמר בחמשה
עשר יום לחדש השביעי חג
הסכות שבעת ימים ליהוה:
ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו:
שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו:
אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב
אשה ליהוה עלה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום ביומו מלבד
שבתות יהוה ומלבד מתנותיכם
ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: אך
בחמשה עשר יום לחדש
השביעי באספכם את תבואת
הארץ תחגו את חג יהוה שבעת
ימים ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון: ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ
הדר כפת תמרים וענף עץ עבת
וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים: וחגתם
אתו חג ליהוה שבעת ימים
בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו:
בסכות תשבו שבעת ימים כל
האזרח בישראל ישבו בסכות:
למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוצאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: וידבר משה את מועדי
יהוה אל בני ישראל:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
צו את בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו
אהרן מערב עד בקר לפני
יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם:
על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד:
ולקחת סלת ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני עשרנים יהיה
החלה האחת: ושמת אותם
שתים מערכות שש המערכה
על השלחן הטהר לפני יהוה:
ונתת על המערכת לבונה זכה
והיתה ללחם לאזכרה אשה
ליהוה: ביום השבת יערכנו לפני
יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם:
ולאהרן ולבניו והאכלתם במקום
קדש כי קדש קדשים הוא לו
מאשי יהוה חק עולם:
ויצא בן האשה הישראלית
והוא בן איש מצרי בתוך בני
ישראל ויצו במחנה בן
הישראלית ואיש הישראלי:
ויקב בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אתו אל
משה ושם אמו שלומית בת
דברי למטה דן: ויניחו במשמר
לפרש להם על פי יהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה

וסמכו כל השומעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה:
ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא
חטאו: ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל העדה כגר
כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש
כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש: ואיש כי יתן
מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: שבר תחת שבר עין
תחת עין שן תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה
בהמה ישלמנה ומכה אדם
יומת: משפט אחד יהיה לכם
כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם: וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו
אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה:
וידבר יהוה אל משה בהר סיני
לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך
וששת שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה: ובשנה
השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא
תזרע וכרמך לא תזמר: את
ספיח קצירך לא תקצור ואת
ענבי נזיריך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ: והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל:
וספרת לך שבע שבתות שנים
שבע שנים שבע פעמים והיו
לך ימי שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה: והעברת
שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם:
וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו תשובו:
יובל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את סחיה ולא
תבצרו את נזיריה כי יובל
הוא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה: בשנת
היובל הזאת תשובו איש
אחוזתו: וכי תמכרו ממכר
לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו:
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת
עמיתך במספר שני תבואות
ימכר לך: לפי רב תרבה מקנתו
ולפי מעט תמעיט מקנתו
כי מספר תבואות הוא מכר
לך: ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם: ועשיתם את חקתי
ואת משפטי תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם על הארץ
לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם
לשבע וישבתם לבטח עליה:
וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעית הן לא נזרע
נאסף את תבואתנו:
את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה לשלש
השנים: וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן
הישן עד השנה התשעית
עד בוא תבואתה תאכלו ישן

הארץ לא תמכר לצמיתות
כי לי הארץ כי גרים ותו
תושבים אתם עמדי: ובכל
ארץ אחוזתכם גאלה תתנו
הארץ: כי ימוך אחיך
עמך ומכר מאחזתו ובא גאל
קרב אליו וגאל את ממכר
אחיו: או איש כי לא יהיה לו
גאל והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו: וחשב את שני
המכרו והשיב את העודף
לאיש אשר מכר לו ושב
אחוזתו: ואם לא מצאה ידו
להשיב לו והיה ממכרו
ביד הקנה עד שנת
היבל ויצא ביובל ושב לאחוזתו
ואיש כי ימכר בית
אשר חומה חיה
ועד שנת תמלאת לימי מכרו
תהיה גאלתו: ואם לא
נגאל עד מלאת לו שנה תמימה
וקם הבית אשר
אשר לא חומה לו עמדה
אתו לדרתיו לא יצא
ביובל יצא הבתים
אשר אין להם חומה סביב על
הארץ יחשב גאלה
לו ויובל יצא ועדיו

הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת
עולם תהיה ללוים: ואשר
יגאל מן הלוים ויצא ממכר
בית וערי אחוזתו ביובל כי בתי
ערי הלוים הוא אחוזתם בתוך
בני ישראל: ושדה מגרש
עריהם לא ימכר כי אחות עולם
הוא להם: וכי ימוך
אחיך ומטה ידו עמך והחזקת
בו גר ותושב וחי עמך: אל
תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך:
את כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך: אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת
לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים: וכי ימוך אחיך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו
עבדת עבד: כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
עמך: ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל
אחוזת אבתיו ישוב: כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת
עבד: לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר

108

יהיו לך מאת הגוים אשר
סביבתיכם ממנו תקנו עבד
ואמה: וגם מבני התושבים הגרים
עמכם ממנו תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה: והתנחלתם
אתם ובניכם אחריכם לרשת
אחזה לעלם בהם תעבדו
ובאחיכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך:
וכי תשיג יד גר ותושב
עמך ומך אחיך עמו ונמכר
לגר תושב עמך או לעקר
משפחת גר: אחרי נמכר
גאלה תהיה לו אחד מאחיו
יגאלנו: או דודו או בן דודו
יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או השיגה
ידו ונגאל: וחשב עם קנהו
משנת המכרו לו עד שנת
היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
לפלן ישיב גאלתו מכסף
מקנתו: ואם מעט נשאר
בשנים עד שנת היבל וחשב
לו כפי שניו ישיב את גאלתו:
כשכיר שנה בשנה יהיה עמו

109

לא תרדנו בפרך לעיני אלהיך: ואם
לא יגאל באלה ויצא בשנת
היבל הוא ובניו עמו: כי לי בני
ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם:
לא תעשון לכם אלילים ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה: אני יהוה
אלהיכם: את שבתותי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה:
אם בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אותם: ונתתי
גשמיכם בעתם ותנתן הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו:
ישיג לכם דיש את בציר
ובציר ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם: ונתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם: ורדפתם את
אויביכם ונפלו לפניכם לחרב:
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם ירדפו רבבה ונפלו
אויביכם לפניכם לחרב: ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי
אתכם והקימותי את בריתי
אתכם: ואכלתם ישן נושן
וישן מפני חדש תוציאו:
ונתתי משכני בתוככם ולא
תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
בתוככם והיותי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהיות להם
עבדים ואשבר מטות עלכם
ואולך אתכם קוממיות:
ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה:
ואם בחקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי: אף אני
אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים
ומדיבת נפש וזרעתם לריק
זרעכם ואכלהו אויביכם:
ונתתי פני בכם ונגפתם לפני
אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם:
ואם עד אלה לא תשמעו
לי ויסרתי לייסרה אתכם
שבע על חטאתיכם: ושברתי
את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשת: ותם לריק כחכם ולא
תתן ארצכם את יבולה ועץ
הארץ לא יתן פריו: ואם תלכו
עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
ויספתי עליכם מכה שבע
כחטאתיכם: והשלחתי בכם
את חית השדה ושכלה אתכם
והכרתה את בהמתכם והמעטה
אתכם ונשמו דרכיכם: ואם
באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי
קרי: והלכתי אף אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני
שבע על חטאתיכם: והבאתי
עליכם חרב נקמת נקם ברית
ואספתם אל עריכם ושלחתי
דבר בתוככם ונתתם ביד
אויב: בשברי לכם מטה לחם
ואפו עשרה נשים לחמכם בתנור
אחד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו:
ואם לא תשמעו לי והלכתם
עמי בקרי: והלכתי עמכם
בחמת קרי וסרתי אתכם גם
אני שבעתים על חטאתיכם:
ואכלתם בשר בניכם ובשר

נפשות לבית אב׳ ויעשרך הוס
מבן עשרים שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערכך חמשים שקל
כסף בשקל הקדש ואם נקבה
הוא והיה ערכך שלשים שקל
ואם מן חמשים
ומעלה
שקלים
שקלים כסף ואם
שלשים שנה ומעלה אם זכר יהיה
ערכך חמשך עשר שקל ואם
עשרה שקלים ואם מן
מערכך והעמידו לפני הכהן
ויערך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן
ואם בהמה אשר
ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן מן הבהמה ליהוה
לא ימור אתו טוב בטוב
והתמורה אשר יתן תהיה
ובן בני ישראל בית אב
משה
ויבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל וקבית אלהים
איש כי יפלא נדר בערכך

ואם כלבמה
טמאה אשר לא יקריבו ממנו
קרבן ליהוה והעמיד אותה
לפני הכהן והערך הכהן

בין טוב ובין רע בערכך
הכהן כן יהיה ואם גאל יגאלנה
וסף חמישתו על ערכך ואיש
כי יקדש את בתו לגאלה
והיה עריכך הכהן כן יקום
כאשר יערך אתו הכהן כן יקום
ואם יזכיר איש את בית
קדש חמישית כסף ערכך עליו
והקים לו ואם משדה אחזתו
יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שעורים
בחמשים שקל כסף אם משנת
היבל יקדיש שדהו כערכך
יקום ואם אחר היבל יקדיש
שדהו וחשב לו הכהן את הכסף
על פי השנים הנותרת עד שנת
היבל ונגרע מערכך ואם גאל
גאל את השדה המקדיש אתו
ושב חמשית כסף ערכך עליו
והקים לו ואם לא יגאל את השדה
ואם נמכר את השדה לאיש אחר
לא יגאל עוד והיה השדה
בצאתו בבל יובל קדש ליהוה כשדה
החרם לכהן תהיה אחוזתו ואם
את שדה מקנהו אשר לא שדה
אחוזתו קדש ליהוה
בן טוב לבלתי המיר אותו

ויהיה קדש לא יגאל אשר
המצות אשר עוד והיה
משה אל בני ישראל בהר
סיני עה

ויהי דבר יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד לחדש
השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר שא
את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן
הזון אנשי אשר יעמד אתכם
ראש לבית אבתיו הוא
שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור בן שדיאור
לשמעון שלומיאל בן צורישדי
ליהודה נחשון בן עמינדב
ליששכר נתנאל בן צוער
לזבולן אליאב בן חלון
לבני יוסף לאפרים אליישמע בן עמיהוד
לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי
לאשר פגעיאל בן עכרן
לגד אליסף בן דעואל
לנפתלי אחירע בן עינן
אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם הם ראשי אלפי ישראל
ויקחו משה ואהרן את האנשים
אשר נקבו בשמות
ואל כל העדה הקהילו
לחדש השני ויתילדו על
משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני
ובני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא
פקודיהם לשבט ראובן
ששה וארבעים אלף וחמש מאות
בני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט שמעון
בני גד תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט גד
בני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט יהודה
בני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט יששכר
בני זבולן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט זבולן
בני יוסף לבני אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט אפרים
בני מנשה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט מנשה
בני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט בנימן
בני דן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט דן
בני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט אשר
בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
פקודיהם לשבט נפתלי
אלה פקודי אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו
כל פקודי בני ישראל
לבית אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל
ויהי כל הנפקדים
שש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמשת מאות
וחמשים
והלוים לא נפקדו
בתוך בני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה
ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו
והלוים
לא יתיצבו
מחוץ לדגלם
ויחנו בני ישראל
איש על דגלו
ובאתותם
לצבאתם
ויסעו
מחנה לוי
בתוך המחנה
כאשר יחנו
כן יסעו
איש על ידו
לדגליהם
לצבאתם
ויחנו
מזרחה
דגל מחנה
יהודה
לצבאתם
ונשיא
בני יהודה
נחשון
בן עמינדב
וצבאו
ופקודיו
ששה
ושבעים
אלף
ומאות
והנחנים
עליו
מטה
יששכר
נתנאל
בן צוער
וצבאו
ופקודיו
חמשה
וחמשים
אלף
ומאות
מטה
זבולן
אליאב
בן חלון
וצבאו
ופקודיו
שבעה
וחמשים
אלף
וחמש
מאות
כל פקודי
המחנה
יהודה
מאה
ושמנים
אלף
ואלף
ושש מאות
לפי צבאתם
יסעו
דגל מחנה
ראובן
לצבאתם
ונשיא
בני ראובן
אליצור
בן שדיאור
וצבאו
ופקודיו
ששה
וארבעים
אלף
וחמש
מאות
מטה
שמעון
שלומיאל
בן צורישדי
וצבאו
ופקודיו
ששה
וחמשים
אלף
ומאות
מטה
גד
אליסף
בן דעואל
וצבאו
ופקודיו
חמשה
וארבעים
אלף
וחמש
מאות
כל פקודי
המחנה
ראובן
מאה
ואחד
וחמשים
אלף
ואלף
וארבע
מאות
לפי צבאתם
יסעו
גם הם
מחנה
הלוים
בתוך
המחנה
כאשר
יחנו
כן יסעו
איש
על ידו
לדגליהם
ויחנו
מערבה
דגל מחנה
אפרים
לצבאתם
ונשיא
בני אפרים
אליישמע
בן עמיהוד
וצבאו
ופקודיו
חמשה
וארבעים
אלף
וחמש
מאות
מטה
מנשה
גמליאל
בן פדהצור
וצבאו
ופקודיו
שלשה
ושלשים
אלף
ומאתים
מטה
בנימן
אבידן
בן גדעוני
וצבאו
ופקודיו
חמשה
וחמשים
אלף
ומאות
כל פקודי
המחנה
אפרים
מאה
ואחד
אלף
ושמנה
מאות
לפי צבאתם
יסעו
דגל מחנה
דן
לצבאתם
ונשיא
בני דן
אחיעזר
בן עמישדי
וצבאו
ופקודיו
שנים
וששים
אלף
ומאתים
מטה
אשר
פגעיאל
בן עכרן
וצבאו
ופקודיו
אחד
וארבעים
אלף
וחמש
מאות
מטה
נפתלי
אחירע
בן עינן
וצבאו
ופקודיו
חמשה
וארבעים
אלף
וחמש
מאות
כל פקודי
המחנה
דן
מאה
אלף
ואלף
ושבע
מאות
אלה
פקודי
בני ישראל
לבית אבתם
כל פקודי
המחנה
לצבאתם
מאה
אלף
וחמשת
אלפים
ושבע
מאות
וחמשים
לא
יתיצבו
מחוץ
לדגלם
כי
אמרו
אלהים
אל
משה
לאמר
אך
את
מטה
לוי
לא
תפקד
ואת
לא
תתן
את
ראשם
בתוך
בני
ישראל
ואתה
פקד
אתם
על
משמרת
המשכן
לכל
כליו
ולכל
אשר
לו
הם
ישאו
את
המשכן
ולכל
כליו
והם
יחנו
סביב
המשכן
ובנסע
המשכן
יורידו
אתו
הלוים
ובחנות
המשכן
יקימו
אתו
והזר
הקרב
יומת
ובני
ישראל
יחנו
איש
על
מחנהו
ואיש
על
דגלו
לצבאתם
ולוים
יחנו
סביב
לעדות
המשכן
ולא
יהיה
קצף
על
עדת
בני
ישראל
ושמרו
הלוים
את
משמרת
המשכן
ויעשו
בני
ישראל
ככל
אשר
צוה
יהוה
את
משה
כן
עשו
ויהי
ביום
כלות
משה
לקים
את
המשכן
וימשח
אתו
ויקדש
אתו
וכל
כליו
ואת
המזבח
וכל
כליו
וימשחם
ויקדש
אתם
ויקריבו
הנשאים
ראשי
בית
אבתם
הם
נשיאי
המטות
הם
העמדים
על
הפקדים
ויביאו
את
קربנם
לפני
יהוה
שש
עגלות
צב
ושנים
עשר
בקר
עגלה
על
שני
הנשאים
ושור
לאחד
ויקריבם
לפני
המשכן
ויאמר
יהוה
אל
משה
לאמר
קח
מאתם
והיו
לעבד
את
עבדת
אהל
מועד
ונתת
אתם
אל
הלוים
איש
כפי
עבדתו
ויקח
משה
את
העגלות
ואת
הבקר
ויתן
אתם
אל
הלוים
בן
גרשון
לפי
עבדתם
ואת
ארבע
העגלות
ואת
שמנה
הבקר
נתן
לבני
מררי
לפי
עבדתם
ואת
בני
קהת
לא
נתן
כי
עבדת
הקדש
עליהם
בכתף
ישאו
ויקרבו
הנשאים
חנכת
המזבח
ביום
המשח
אתו
ויקריבו
הנשאים
את
קربנם
לפני
המזבח
ויאמר
יהוה
אל
משה
נשיא
אחד
ליום
נשיא
אחד
ליום
יקריבו
את
קربנם
לחנכת
המזבח
ויהי
המקריב
ביום
הראשון
את
קربנו
נחשון
בן
עמינדב
למטה
יהודה
ובקרבנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
נחשון
בן
עמינדב
ביום
הראשון
ביום
השני
הקריב
נתנאל
בן
צוער
נשיא
יששכר
הקריב
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
נתנאל
בן
צוער
ביום
השלישי
נשיא
בני
זבולן
אליאב
בן
חלון
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אליאב
בן
חלון
ביום
הרביעי
נשיא
בני
ראובן
אליצור
בן
שדיאור
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אליצור
בן
שדיאור
ביום
החמישי
נשיא
בני
שמעון
שלומיאל
בן
צורישדי
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
שלומיאל
בן
צורישדי
ביום
הששי
נשיא
בני
גד
אליסף
בן
דעואל
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אליסף
בן
דעואל
ביום
השביעי
נשיא
בני
אפרים
אליישמע
בן
עמיהוד
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אליישמע
בן
עמיהוד
ביום
השמיני
נשיא
בני
מנשה
גמליאל
בן
פדהצור
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
גמליאל
בן
פדהצור
ביום
התשיעי
נשיא
בני
בנימן
אבידן
בן
גדעוני
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אבידן
בן
גדעוני
ביום
העשירי
נשיא
בני
דן
אחיעזר
בן
עמישדי
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אחיעזר
בן
עמישדי
ביום
הראשון
נשיא
בני
אשר
פגעיאל
בן
עכרן
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
פגעיאל
בן
עכרן
ביום
השני
נשיא
בני
נפתלי
אחירע
בן
עינן
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אחירע
בן
עינן
ביום
השלישי
נשיא
בני
מנשה
גמליאל
בן
פדהצור
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
גמליאל
בן
פדהצור
ביום
הרביעי
נשיא
בני
בנימן
אבידן
בן
גדעוני
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אבידן
בן
גדעוני
ביום
החמישי
נשיא
בני
דן
אחיעזר
בן
עמישדי
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אחיעזר
בן
עמישדי
ביום
הששי
נשיא
בני
אשר
פגעיאל
בן
עכרן
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
פגעיאל
בן
עכרן
ביום
השביעי
נשיא
בני
נפתלי
אחירע
בן
עינן
קربנו
קערת
כסף
אחת
שלשים
ומאת
משקלה
מזרק
כסף
אחד
שבעים
שקל
בשקל
הקדש
שניהם
מלאים
סלת
מנחה
בלולה
בשמן
לעלה
כף
אחת
עשרה
זהב
מלאה
קטרת
פר
בן
בקר
אחד
איל
אחד
כבש
אחד
בן
שנתו
לעלה
שעיר
עזים
אחד
לחטאת
ולזבח
השלמים
בקר
שנים
עזים
חמשה
כבשים
בני
שנה
חמשה
זה
קربן
אחירע
בן
עינן